

22.4.2015

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO

Keskustelupöytäkirja

8 – 2015

Kokousaika: 22.4.2015 klo 18.00 – 20.23

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan
asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro

HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Diskussionsprotokoll

8 – 2015

Mötestid: 22.4.2015 kl 18.00 – 20.23

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragnings-
lista i vilka någon har yttrat sig.

22.4.2015

110 §.....	4
Esityslistan asia nro 3	4
KAUPUNGINORKESTERIN JOHTOKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA.....	4
Ledamoten Månsson	4
111 §.....	4
Esityslistan asia nro 4	4
KAJ / KUNNAN ASUKKAAN ALOITE LASIPALATSIN SISÄPIIHAN (VANHAN LINJA- AUTOASEMAN) ELÄVÖITTÄMISEKSI	4
Valtuutettu Taipale.....	4
Valtuutettu Rantanen	5
Ledamoten Månsson	5
Valtuutettu Bogomoloff	6
114 §.....	6
Esityslistan asia nro 7	6
ASUMISEN JA SIIHEN LIITTYVÄN MAANKÄYTÖN TOTEUTUSOHJELMAN (AM- OHJELMA) SEURANTARAPORTTI 2015	6
Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki	6
Valtuutettu Anttila.....	9
Valtuutettu Valokainen.....	11
Valtuutettu Asko-Seljavaara	12
Valtuutettu Hakanen	13
Valtuutettu Lovén.....	15
Valtuutettu Torsti.....	16
Valtuutettu Rantanen	16
Valtuutettu Sevander	18
Valtuutettu Muttilainen	20
Valtuutettu Ingervo.....	21
Valtuutettu Koskinen.....	22
Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	23
Valtuutettu Sevander (vastauspuheenvuoro).....	23
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	24
Valtuutettu Malin	24
Valtuutettu Honkasalo.....	25
Valtuutettu Koivulaakso	26
Valtuutettu Kivekäs	27
Valtuutettu Karhu	28
Valtuutettu Karhuvaara	29
Valtuutettu Pakarinen	30

22.4.2015

Valtuutettu Rautava	31
Valtuutettu Rauhamäki	32
Valtuutettu Anttila.....	34
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	35
Valtuutettu Stranius	36
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro).....	37
Valtuutettu Mäkimattila	37
Valtuutettu Rantanen	38
Valtuutettu Skoglund.....	40
Valtuutettu Alanko-Kahiluoto	40
Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)	42
Valtuutettu Kantola	42
Ledamoten Månsson	43
Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki	43
Valtuutettu Hursti	45
Valtuutettu Kantola	45
115 §.....	46
Esityslistan asia nro 8	46
KRUUNUNHAAN TONTTIEN 11/6, 14/6, 14/12, 15/4, 16/9, 19/2, 21/1, 22/6 JA 23/10 ASEMAKAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 12266, KRUUNUNHAAN ARVOKKAAT PORRASHUONEET).....	46
Valtuutettu Rautava	46
Ledamoten Oker-Blom.....	46
Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro).....	47
Valtuutettu Holopainen	47
Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki	48
Valtuutettu Muttilainen	48

22.4.2015

110 §

Esityslistan asia nro 3

KAUPUNGINORKESTERIN JOHTOKUNNAN VARAJÄSENEEN VALINTA

Ledamoten Månsson

Arvoisa puheenjohtaja.

Kuten järjestelmästä käy ilmi, ehdotan paikalle Martin Renlundia.

111 §

Esityslistan asia nro 4

KAJ / KUNNAN ASUKKAAN ALOITE LASIPALATSIN SISÄPIIHAN (VANHAN LINJA-AUTOASEMAN) ELÄVÖITTÄMISEKSI

Valtuutettu Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuon esiin asian, joka on ollut tässä yhteydessä tapetilla aiemmin. Helsingistä puuttui ja puuttuu edelleen tangotori. Tätä ehdotettiin alun perin Lasipalatsin ympäristöön, siihen kellon lähetyville, mutta se on kalteva pinta, Narinkkatorille ei suoraan ole ehdotettu, sitten Hakaniemeen – asukkaat vastustivat – ja lopulta sitten nykyisen Musiikkitalon ja Helsingin Sanomien konttorin lähelle. Pekka Niska olisi sen rahoittanut. Siinä päästiin pitkälle neuvotteluissa.

Mutta nyt en ehdota enkä tuo esiin sitä, että tangotori, -lava tai vastaava talo tehtäisiin tähän Lasipalatsin kohdalle, mutta muistakaapa tämä.

22.4.2015

Se on Suomen kansallisurheilua ja Argentiinassa näitä on erittäin paljon. Tässä oli aika suuri konsensus kaikkien puolueiden välillä, mutta Pekka Niskan sairastuttua asiasta jouduttiin luopumaan. Se olisi korvannut tämän Makasiinin, joka muuten olisi ollut hyvä, mutta kun se paloi. Tämäkin vähän paloi tuhkana tuuleen.

Tämä tästä.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja. Valtuustotoverit.

Tämä aloite on ihan hyvin vastattu ja varmaan asiat sen mukaan etenevät. Tämä Amos Andersonin hanke yhteistyössä kaupungin kanssa varmasti tulee itsessäänkin elävöittämään tuota aluetta paljon. Ihan sellaisena ajatuksena ilmaan nostan, että tuon vanhan linja-autoaseman hallinnointihan on tällä hetkellä tilakeskuksen hallinnassa. Saattaisi olla ihan järkevää, että kaupunki hieman miettisi strategiaa nimenomaan tämän talon vuokralaisvalinnassa ja sisällöllisen kehittämisen suhteen synergiassa tämän keskinäisen kiinteistöyhtiön, joka hallitsee jatkossa Lasipalatsia, kanssa.

Yksi sellainen ihan käypä ratkaisu saattaisi olla se, että tämä Lasipalatsin Mediakeskus – joka on aikaisemmin ollut kaupungin yhtiö, joka on hallinnoinut Lasipalatsia, mutta jää nyt siis tavallaan vaille sijaa, kun sitä hoitaa tämä uusi yhtiö – joka on ollut tuon pihan elävöittäjänä tähän asti, voisi hyvin ottaa hallintaansa tämän linja-autoaseman jonkinlaisten järjestelyjen jälkeen. Niin hyvin kuin tilakeskus joitakin asioita osaa hoitaa, niin tällaisten erikoiskiinteistöjen kehittäminen sisällöllisesti ei ole ehkä tilakeskuksen kaikkein ominta aluetta, mukavuusaluetta. Sen takia juuri tällaiset omat toimijat – niin kuin meillä on Tennispalatsin kohdalla ja aikaisemmin oli tämän Lasipalatsin kohdalla tai Torikortteleiden kohdalla Leijona – niin tässä tapauksessa olisi todella järkevää, että se yksi operaattori tuolla alueella olisi nimenomaan edelleen tämä Lasipalatsin Mediakeskus ja sen tukikohtana olisi tämä vanha linja-autoasema. Silloin me saamme tuon homman toimimaan vielä paljon paremmin kuin se nyt toimii.

Ledamoten Månsson

Arvoisa puheenjohtaja.

22.4.2015

Tässä aloitteessahan ei ollut oikein otettu huomioon sitä, että Amos Andersonin museo tulee sille aukiolle. Tulee lasi-ikkunat, kattoikkunat sinne kellaritiloihin. Mutta se ei tee todellakaan huonommaksi tätä aloitetta, vaan kyllähän nyt pitäisi tähdätä siihen, että siellä olisi nimenomaan ympärivuotista kahvila- ja ravintolatoimintaa, eikä niin kuin tällä hetkellä lähinnä kesätoimintaa. Toivon mukaan todella tätä pystytään näin elvyttämään, tätä paikkaa, joka on Helsingin hienoimpia.

Sitten, kun tässä myös sivutaan tätä ruokamarkkina-asiaa, niin sehän nyt ei sinne mahdu enää vanhoille bussilaitureille. Sen sijaan sellaista voisi hyvinkin ajatella muualle kaupunkiin, mutta silloin pitää ottaa huomioon, ettei se hirveästi kilpaile meidän kauppahalliemme kanssa. Eli jos mahdollinen ruokamarkkina joskus pystytetään johonkin, niin sitten jollekin neljännelle alueelle eikä lähelle vanhaa Kauppahallia, Hakaniemen hallia tai Hietaniemen hallia. Tällaisia näkökohtia vain – ei nyt tarvitse ponsia tehdä.

Valtuutettu Bogomoloff

Ajattelin tulla tänne kuitenkin käyttämään lyhyen puheenvuoron, niin kuin yleensä täällä tapana on, vähän asian vierestä. Se asian vieri on siinä se Amos Andersonin museo, jonka tuloa tervehdin suurella ilolla. Minusta on hieno juttu, että se siihen tulee, ja mikä on vielä hienompaa, on se, että se kuitenkin on ei-julkisella rahalla pääosin pyörivä ja siihen pystytetty.

114 §

Esityslistan asia nro 7

ASUMISEN JA SIIHEN LIITTYVÄN MAANKÄYTÖN TOTEUTUSOHJELMAN (AM-OHJELMA)
SEURANTARAPORTTI 2015

Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

22.4.2015

Meillä on nyt tosiaan käsittelyssä Kotikaupunkina Helsinki -ohjelman tavoitteiden toteutuminen. Siitä on esityslistan yhteydessä raportti. Sitten on myös tarkoitus pohdiskella sitä, miten menemme tästä eteenpäin.

Kotikaupunkina Helsinki -ohjelman tavoitteiden voimassaolon vuosina Helsinki on kasvanut voimakkaasti. Meille on muuttanut paljon uusia ihmisiä. Kaupunki on ollut vetovoimainen. Olemme tulleet tilanteesta aikaisemmin 2000-luvulla, jossa lapsiperheet jättivät kaupungin, tilanteeseen, jossa kaupunki vaikuttaa vetovoimaiselta niin opiskelijoiden kuin lapsiperheidenkin osalta. Tämä kaikki on tapahtunut tilanteessa, jossa meillä on kuitenkin ollut taloudellisesti aika vaikeita vuosia, jossa maan talouden kannalta ei todellakaan ole oltu mitenkään kovin ruusuissa tilanteessa. Mutta huolimatta tästä Helsinki on ollut vetovoimainen. Meillä on myös itse asiassa rakennettu kohtuullisen paljon, ja uusi rakennuskanta ja uudet asunnot ovat tehneet kohtuullisen hyvin kaupansa.

Meidän asuntotuotantomme tavoitteiden osalta voi sanoa sen, että kokonaisuudessaan me emme ole aivan saavuttaneet tavoitteita, mutta kuitenkin lukemat ovat kohtuullisen hyviä ja toisaalta sitten aika voimakkaasti jakautuneita. Niin vapaarahoitteisen omistusasuntotuotannon kuin sitten vapaarahoitteisen vuokra-asuntotuotannon osalta tavoitteet on saavutettu hyvin, joiltain osin välillä myös ylitetty. Sitten taas jos puhutaan erityisesti kohtuuhintaisesta, säädellystä vuokra-asuntotuotannosta, niin siellä meillä on ollut huomattavasti vaikeampi saavuttaa niitä valtuuston asettamia tavoitteita.

Jos katsoo sitten vähän vielä palasina sitä, missä asioissa on onnistuttu ja missä ehkä on pystytty luomaan pohjaa tälle asuntotuotantotavoitteen saavuttamiselle, niin kaavoituksen osalta on päästy aika hyviin lukuihin jo useamman vuoden ajan. Itse asiassa viimeisen 3—4 vuoden aikana asemakaavoituksen osalta tavoitteet on saavutettu hyvin. Myös tontinvarauksen ja -luovutuksen osalta tavoitteisiin on päästy kohtuullisen hyvin. Niiltä osin kuin näihin asuntotuotantovolyymeihin ei ole päästy, niin haasteet koskevat ketjun myöhempiä osia ja asuntorakentamista.

Tämän ohjelmakauden aikana meillä on ollut oikeastaan täydessä vauhdissa entiset satama-alueet, nämä isot projektialueet, jotka tälläkin hetkellä ovat käynnissä ja joilla vielä useita vuosia eteenpäin tulee tapahtumaan paljon. Jätkäsaari, Kalasatama ja Kruunuvuorenranta ovat rakentuneet, ja nämä alueet ovat selvästi olleet onnistuneita ja veto-voimaisia, kun taas sitten eri puolilla kaupunkia ja ehkä erityisesti esikaupunkialueilla kaikki alueet eivät ehkä ole niin vetovoimaisia.

22.4.2015

Tähän ohjelmaan on nimetty tavoitteena uuden yleiskaavan valmistelu. Meillä on valtuustossa mahdollisuus käydä vajaan 2 viikon kuluttua erikseen keskustelu yleiskaavaluonnoksesta ja siitä saadusta palautteesta. Tässä vaiheessa voi kuitenkin todeta sen, että yleiskaavaluonnos on ollut näytteillä ja sen valmistelu etenee tällä hetkellä aikataulussa. Valmistelu myös lähtee siitä, että yleiskaava tarjoaisi meille tuleville vuosikymmenille riittävän pohjan siihen, että meillä pitäisi olla mahdollisuuksia vastaanottaa Helsingin kasvua ja uusia ihmisiä.

Tällä hetkellä on meneillään aika paljon erilaista selvittelytyötä, jonka tarkoitus on palvella myös tätä tulevaa asumisen ja maankäytön ohjelmaa. Raportti listaa sitä, mitä erityisryhmien tai kaupungin oman asuntokannan osalta muun muassa ollaan selvittämässä. Tuoreimpana tietenkin on se, että raamin yhteydessä kaupunginhallitus myös edellytti uusia selvityksiä Hitas-tuotannon osalta.

Kaupungin asumisen ja maankäytön erilaisista laadullisista tavoitteista voi todeta sen, että niin kuin aikaisemminkin, meillä on ollut tavoitteena se, että tehdään sekoittavaa asuntopolitiikkaa. Kun rakennetaan uusia asuinalueita tai täydennetään vanhoja, niin pyritään siihen, että meillä on monipuolisia asuinalueita, joissa on niin omistusasuntotuotantoa, kovan rahan vuokra-asuntotuotantoa kuin kaupungin vuokra-asuntotuotantoakin ja erityisryhmien, kuten vaikkapa vammaisten tai opiskelija-asuntotuotantoa. Halutaan tehdä sekoittunutta, elävää kaupunkia, jossa erilaiset ihmiset asuvat keskenään.

Tässä ohjelmassa erityisenä teemana on ollut ryhmärakennuttaminen, joka on lähtenyt liikkeelle – ei ehkä niin nopeasti kuin jotkut olisivat toivoneet, mutta kuitenkin meillä on hyviä pilottihankkeita olemassa. Ohjelman voimassaolon aikana eduskunta on muuttanut ryhmärakennuttamista koskevaa lainsäädäntöä, mutta varmasti on vielä tulevaisuudessa töitä tehtävä sen eteen, että myös tämä muoto toimisi kaupungissa.

Meillä on tässä ohjelmassa ollut kunnianhimoiset tavoitteet, jotka koskevat energiatehokkuutta, jotka osaltaan palvelevat sitä, että kaupunki tekisi hyvää ilmastopolitiikkaa. Näissä tavoitteissa on menty selvästi eteenpäin. Näen kuitenkin itse, että meidän on tarpeen päivittää näitä tavoitteita, koska kysymykset energiatehokkuudesta ja sekä kansallinen että kansainvälinen tavoitteenasetanta näissä asioissa muuttuvat aika nopeasti.

Kaupunginhallituksessa käytiin alustavaa keskustelua siitä, missä aikataulussa meidän tulisi uusia tämä ohjelma. Olen sitä kaupunginhallituksen keskustelun jälkeen pohtinut ja näen itse, että on monia syitä –

22.4.2015

toimintaympäristö on muuttunut niin paljon, meidän on tarkoitus hyväksyä uusi yleiskaava ja käydä valtion kanssa keskustelua asumisen, maankäytön ja liikenteen kysymyksistä ja päästä sopimukseen siitä, millä tavalla valtio voi edesauttaa tämän seudun asuntopolitiikkaa ja sen yhteensovittamista liikennepolitiikkaan – että omasta mielestäni tuntuu siltä, että olisi hyvä joka tapauksessa vielä tämän valtuustokauden aikana päivittää tämä ohjelma. Mutta olen avoin niille pohdiskeluille, joissa mietitään sitä, että pitäisikö kuitenkin sitten seuraavalle valtuustolle aikaisempaa selvemmin tarjota mahdollisuus omalta osaltaan päivittää tai hyväksyä uutta asumisen ja maankäytön ohjelmaa sen jälkeen, kun seuraava valtuusto on valtuustostrategian hyväksynyt.

Monessa mielessä vieläkin jäsenykseltään ja sisällöllisiltä tavoitteiltaan minun mielestäni tämä ohjelma on aika ajanmukainen, mutta tietenkin monessa kysymyksessä on myös tapahtunut paljon. Ehkä itseenäen, että paljon on vielä tehtävää siihen, että meillä on kuitenkin täällä paljon sellaisia tavoitteita, joita emme tähän mennessä ole saavuttaneet. Ehkä ennen kuin mietimme aivan uudelta pohjalta täysin uudenlaisia tavoitteita, niin kannattaakin keskittyä siihen työhön, millä saisimme olemassa olevat tavoitteet paremmin toteutumaan.

Joka tapauksessa ehkä loppuun voi sanoa sen, että näinä vuosina, kun Kotikaupunkina Helsinki -ohjelma on ollut voimassa, tämä on omalta osaltaan mahdollistanut sen, että kaupunki on kasvanut ja vastaanottanut uusia ihmisiä. Uudet, rakenteilla olevat alueet ovat selvästi mielenkiintoisia, vetovoimaisia ja sellaisia, joissa tuntuu, että ihmiset kotiutuvat niille alueille ehkä nopeammin kuin joillekin aikaisemmille asuntoalueille. Helsinki on tehnyt monessa mielessä laadukasta ja hyvää asuntopolitiikkaa. Ehkä sitten taas siinä kustannustehokkuudessa ja siinä, miten me pystyisimme myös paremmin varmistamaan sen, että aikaisempaa suurempi osa asunnoista olisi jollakin tavalla kohtuuhintaisia, niin sillä puolella on sitten ehkä enemmän tehtävää.

Kiitoksia.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Vuosien 2012—14 AM-ohjelmassa on sekä ilonpilkkuja että kehittämistä odottavia asioita. Mielestäni ne kulminoituvat muutamiin asioihin. Ensinnäkään AM-ohjelmassa ei riittävän selkeästi analysoida, miten turvataan asunto- ynnä muuhun tuotantoon tarkoitettujen valmiiden kaavojen riittävyys tulevaisuudessa, koska kaavoitusprosessit ovat erit-

22.4.2015

täin pitkiä. Tässä asiassa olen hiukan pessimistisempi kuin apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki. Tämän asian syvälinen analysointi olisi ollut tarpeen juuri nyt, kun tämä valtuusto tulee hyväksymään myös seuraavan yleiskaavan, mikä puolestaan määrittää kaupungin kehitystä vuosikymmeniksi eteenpäin.

Tarkoituksenmukaisten kaavojen riittävyys on elinehto kaupungin kehityksessä. Kun tulin Helsingin kuntapolitiikkaan lähes 30 vuotta sitten, meillä oli aika tasainen, noin 3 500 – 4 500 asuntotuotannon trendi. Sen oli ajateltu jatkuvan, koska Vuosaaren sataman rakentuminen ja sen seurauksena saatavat kantakaupungin satama-alueet oli suunniteltu yhtenäiseksi jatkumoksi. Mutta sitten Vuosaaren sataman lähes 10-vuotinen jarrutus aiheutti ison kuopan asuntotuotantoon. Sitä kautta myös asumisen hinnat ja koko kustannustaso nousi sellaiselle tasolle, mistä ei ole vielä kukaan päästy alas. Tämä sama vaara voi olla olemassa myös nyt, kun kantakaupungin satama-alueet on melkein kokonaan asemakaavoitettu ja kohta rakennettukin. Mistä saadaan riittävät tontit?

Tuleva yleiskaava pitää sisällään monia epävarmuustekijöitä, joiden analysointi olisi ollut tarpeen jo tässä ohjelmassa. Mutta se on tehtävä ennen yleiskaavan valtuustokeskustelua ja sitten otettava mukaan seuraavaan AM-ohjelmaan. Suurimmat epävarmuustekijät liittyvät juuri kaavojen valitusmenettelyihin ja poliitikkojen rohkeuteen kaavoitusasioissa. Helsingin pitäisi olla nykyistä aktiivisempi valtiovaltaan päin turhien kaavavalitusten tekemisen ehkäisyssä. Viimeisin esimerkki on Kalasataman rakentamisen viivästys. Tämä valituskierre voi olla jarruna myös seuraavien vuosien rakentamisessa, ellei sekä lainsäädäntöä että poliittisen päätöksenteon rohkeutta kyetä kehittämään.

Rohkeutta tarvitaan, kun avataan keskustelut Malmin lentokentästä, Santahaminasta, täydennysrakentamisesta ja niin edelleen. Asuntoja ei voi rakentaa aina vain jonnekin muualle, vaan ne rakennetaan niihin paikkoihin, mihin hyvällä suunnittelulla ja vuorovaikutuksella on ajateltu tehtävän.

Toinen Helsinkiä vaivaava kysymys liittyy asumisen ahtauteen. Helsingissä asutaan ahtaammin kuin koko maassa keskimäärin, samoin ahtaammin kuin muissa eurooppalaisissa pääkaupungeissa, mukaan lukien Pohjoismaat. Tätä asiaa yritettiin korjata aiemmissa asunto-ohjelmissa niin sanottujen asuntojen keskikokoa säättämällä. Siitä syntyi kova poru rakennuttajien keskuudessa, koska ne eivät halunneet tehdä hyvää asutosuunnittelua, missä olisi syntynyt hyviä, keskikokoisia pientaloita, sopivan kokoisia perheasuntoja. Rakennusliikkeet haluavat tehdä paljon pieniä yksioita ja kaksioita, esimerkkinä Vantaalle

22.4.2015

suunniteltu 15 neliön yksiöiden kerrostalo. Tämä huoli on suuri ja todellinen. Samaa yritetään Helsinkiin.

Seuraavassa AM-ohjelmassa päättäjien pitää vakavasti miettiä, miten kaavoituksella ja asuntopolitiikalla turvataan monipuolinen väestörakenne. Tässä AM-ohjelmassa asiaan on jotenkin herätty ? asumisen rakentamisen kehittämiskappaleessa, mikä on ilonpilkku. Se antaa toiveita siihen, ettei Helsinki ole kokonaan antautunut gryndereiden vaatimuksiin.

Kolmas asia liittyy kalleuden ikuisuusasiaan. Tästä ajattelin jatkossa puhua enemmän. Mutta lopuksi teen 2 ponsiesitystä:

Merkitessään tiedoksi AM-ohjelman raportin valtuusto edellyttää, että seuraavaa AM-ohjelmaa valmistellessa selvitetään, miten taataan riittävä ARA-vuokra-asuntojen rakentaminen, jotta niiden osuus säilyy kestävästi vähintään 20 %:n tasolla koko asuntokannasta.

Merkitessään AM-ohjelman raportin tiedoksi valtuusto edellyttää, että seuraavan AM-ohjelman valmistelussa otetaan huomioon ikääntyvien asumistarpeet ja varataan erityisryhmien asumistarpeisiin hoiva- ja erilaisten palvelutalojen rakentamismahdollisuudet.

Kiitos.

Valtuutettu Valokainen

? puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Puhun meidän nuorten asioista täällä. Helsingin asuntojonossa oli vuonna 2014 noin 5 000 alle 29-vuotiasta ihmistä. Kun nuori ihminen opiskelee ja asuu kaverinsa kanssa ahtaasti, yleensä opiskelija asuu myös kotonaan vanhempiensa nurkissa säästääkseen asumiskustannuksia. Tämä kysyy aika paljon mielenrauhaa aika monelta ihmiseltä ja aiheuttaa ongelmia, ja sehän näkyy kaduilla muun muassa. Tällainen asunnottomuus, sen pitäisi olla itse asiassa kunnossa, että olisi tällaisia pienempiä asuntoja. Tässä on nyt pieni esimerkki: Esimerkiksi HOASilla rakennetaan keskimäärin uusia koteja vuosittain 200 kappaletta, 200—300, riippuu vähän tuurista. Vuonna 2013 valmistui 150 uutta kotia. Prossalaskutehtävä ei auta. Asuntoja ei ole eikä tule ainakaan lähiaikoina.

22.4.2015

Me tarvitsemme pikaista ratkaisua myös aivan kaikenlaiseen asunnotomuteen, nimenomaan nuorten. Yksi, mikä olisi ideana, olisi konttiasuminen, joka olisi yksi ratkaisu tällaiseen akuuttiin asunto-ongelmaan kaupungissamme. Epäilijöiden kannattaa ottaa oppia muualta maailmasta. Tottahan me haemme myös muita rakennussuunnitelmia, taidemuseoita ja muita suuria hankkeita kuikuillessamme luotamme ulkomaalaisiin juttuihin. Täällä käyvät kaikennäköiset eemelit puhumassa, niin kuin ihan tässä vähän aikaa sitten oli ? Next Helsinki – you know what I mean?

Okei, maailmalla on kontteja hyödynnetty muun muassa Amsterdamissa. Siellä on kerrostaloja rakennettu konteista. Mutta täällä meidän kaupungissamme, Helsingissä, voisi suosia matalampaa linjaa. Konttiasumista voitaisiin toteuttaa esimerkiksi Ruohopellon tulevilla kampusalueella, Tukutorin kulmalla, Pikku-Huopalahden alueella. Esimerkiksi Kalasatamassa ja Jätkäsaarella voi mennä vielä useita kymmeniä vuosia ennen kuin niitä aletaan rakentaa loppuun. Tosin siellä nyt myllerretään, Kalasatamassa. Mutta anyway, alueet ovat lähinnä hukkakäytössä. Niihin voisi hyvin luoda liikutettavia, matalia kontteja nuorten asumiseen – minä painotan, nimenomaan nuorten asumiseen, koska ne ovat heikoimmalla tässä markkinayhteiskunnassa.

On selvää, että joku leimaa konttiasumisen slummiutumisenä, mutta hyvällä suunnittelulla ja kunnallistekniikan avulla konttiasuminen olisi nopea ja huokea ratkaisu, josta voisi siirtyä helposti kiinteämpään rakentamiseen, kunhan siihen on sitten aikaa ja varaa. Jos suunnitelma toteutuisi, olisi tietysti huomioitava kaupunkimme monenkirjavat tontti- ja maankäyttökriteerit ja rakennusvalvonnan koukerot. Näistä minä en ala – minulla ei riitä, menee kieli solmuun. Mutta löytyisikö kuitenkin näistä mainitsemistani asioista jotakin joustoa ? , jää nähtäväksi. Haluankin tehdä ponnen:

Merkitessään tiedoksi asumisen maankäyttöä koskevan toteutusohjelman valtuusto edellyttää, että Helsingin kaupunki selvittää mahdollisuuksia toteuttaa konttiasumista tonteille, joita ei ole kaavoitettu rakentamiseen lähiaikoina.

Kiitos.

Valtuutettu Asko-Seljavaara

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

22.4.2015

Kun valtuutettu Valokainen puhui nuorista, niin minä puhun sitten meistä vanhoista. Nimittäin tässä AM-toteutusohjelmassa 2015 on todettu, että pitkäaikaisasunnottomille on saatu jo 705 asuntoa, kun tavoitteena oli 750, eli tavoite on hyvin lähellä. Kehitysvammaisille on rakennettu ryhmäkoteja ja kriisimajoituksestakin on huolehdittu. Opiskelija-asuntoja syntyy koko ajan lisää. Helsingissä asuu kuitenkin 100 000 yli 65-vuotiasta ja 2020-luvun jälkeen painopiste siirtyy yli 75-vuotiaisiin. Silloin tarvitaan lisää hoivaa ja turvaa.

Helsingissä on paljon yksinäisiä vanhuksia. 65 % Helsingin vanhuksista asuu yksinään ilman auttajaa tai sukulaista. Vanhusneuvosto toteaaakin, että meiltä puuttuu niin sanottu välimuotoinen palveluasuminen, josta myös Maija Anttila mainitsi, mutta hieman eri sanoin kuin minun ponteni. Vanhus pääsee ympärivuorokautiseen palveluasumiseen vasta kun kunto on hyvin huono. Uudessa AM-ohjelmassa on siis huomioitava, että rakennetaan lisää palvelu- ja yhteisöllistä asumista, senioritaloja, niin että vanhukset ja perheet asuvat samassa pihapiirissä. Palveluidenkin pitää olla lähellä. Teen seuraavan ponnin tuonne järjestelmään:

Merkittyään tiedoksi ja käytyään keskustelun AM-seurantareportista 2015 valtuusto toteaa, että Helsingin vanhusväestöltä puuttuu asumisen vaihtoehdot. Palveluasuminen on mahdollinen vasta hyvin huonokuntoisena, jolloin liian monet yksinäiset vanhukset jäävät avuttomina kotiin. Valtuusto edellyttää, että ohjelmassa selvitetään mahdollisuus lisätä palvelu- ja yhteisöllistä asumista vanhenevalle väestölle.

Valtuutettu Hakanen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämän asumisen ja maankäytön ohjelman seurantaraportin perusteella näkyy selvästi, mitkä ovat toteuttamisen suurimmat ongelmat. Kaavoitusta ja tonttivarauksia koskevat tavoitteet ovat toteutuneet. Kovan rahan tuotannon tavoitteet on ylitetty reippaasti. Sen sijaan ARA-vuokra-asuntojen rakentaminen on romahtanut. ARA-vuokra-asuntoja alettiin viime vuonna rakentaa alle kymmenesosa tavoitteesta, vain 99 asuntoa. Erityisryhmien asuntoja oli rakenteilla tavoitellun 250: sijasta 14. Opiskelija- ja nuorisoasuntoja alettiin rakentaa vain 52, kun tavoite oli 300. Kaupungin omankin tuotannon aloittamisessa jäätin puoleen tavoitteesta.

22.4.2015

Samaan aikaan Helsingin asuntojonossa on lähes 25 000 hakijaa ja vuokrat nousevat Helsingissä jatkuvasti muuta maata nopeammin. Kohtuuhintainen vuokra-asuntotuotanto ei selvästikään kiinnosta rakennusliikkeitä, kovan rahan tuotannosta kun saa isommat voitot. Lisäksi Helsinki on omillakin toimillaan vaikeuttanut ARA-tuotantoa nostamalla tonttimaan hintaa yli asuntorahaston hyväksymän tason.

SKP:n ja Helsinki-listojen ryhmän mielestä ARA-vuokra-asuntotuotannon osuus pitää nostaa seuraavassa asunto-ohjelmassa nykyisestä 20 %:n tavoitteesta vähintäänkin puoleen, jotta me vähitellen saamme tässä jonkun tolkun. Samalla on lisättävä erityisryhmien, opiskelija- ja nuorisoasuntojen ja myös erilaisten vanhusten palveluasuntojen osuutta. Kaupungille tarvitaan oma rakennusliike, jotta yksityiset rakennusliikkeet eivät voi estää kohtuuhintaisen vuokra-asuntotuotannon lisäämistä. Tällainen rakennusliike auttaisi myös työllisyyttä. Gryndereille ei pidä antaa lisää valtaa kaavoitukseen kumppanuussopimuksilla. ARA-hintaisten tonttien lisäämiseksi on madallettava maan myynti- tai vuokratuottotavoitteita.

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä raportti kertoo myös asuinalueiden välisten erojen ja eriarvoisuuden lisääntymisestä Helsingissä. Kaupungin ei pidä voimistaa tätä eriytymistä jakamalla tontteja yksipuolisesti kovan rahan tuotantoon eikä myöskään karsimalla lähipalveluja, kuten lähikouluja, nuorisotaloja ja muita helsinkiläisten arjen kannalta tärkeitä palveluja. Myös vuokralaisdemokratia pitäisi nähdä tärkeänä osana asuinalueiden elinvoimaisuutta. Kaupungin toiminnallisen eheyden kannalta tärkeää on kehittää joukkoliikennettä, jossa poikittaisen raideliikenteen hankkeet ovat kii-reellisimpiä tällä hetkellä.

Asuntotuotannon määrällisten tavoitteiden osalta kannattaa ottaa vakavasti luontoarvoihin ja myös moniin vanhoihin asuinalueisiin liittyvät suojelutarpeet. Kaavoituksessa pitää päästä eroon sellaisesta "me teemme, mitä tahdomme" -asenteesta, joka on viemässä esimerkiksi Östersundomin kaavoituksen umpikujan, ja jossa ylimitoitetuilla rakentamistavoitteilla ollaan lykkäämässä tuon alueen kehittämisen mahdollisuuksia.

Puheenjohtaja.

Ehdotan lopuksi seuraavaa pontta:

Merkitessään tiedoksi asumisen ja maankäytön ohjelman seurantaraportin valtuusto edellyttää, että seuraavan oh-

22.4.2015

ohjelman valmistelussa selvitetään mahdollisuudet lisätä
ARA-vuokra-asuntotuotantoa merkittävästi.

Valtuutettu Lovén

Kiitoksia.

Tällä hetkellä Helsingissä asuvalla palkansaajalla menee yli 50 % nettotuloista asumiseen, eläkeläisistä puhumattakaan. Eurooppalaisissa kaupungeissa tämä osuus on 20—30 % tuloista. Kun nyt valtuusto merkitsee tiedoksi AM-ohjelman, on raportissa havaittavissa selkeä vääristymä hallintomuotojen osalta, joka tulee korjata. Vaikka Helsinki kaavoittaa asumista varten riittävästi tällä hetkellä, ei kohtuuhintaista vuokratuotantoa siltikään synny lähimainkaan riittävästi. Esimerkiksi viime vuonna Arava-vuokratuotantoa lähti liikkeelle vain noin 9 % tavoitteesta. Se tarkoittaa – jo Hakasen mainitsema – 99 asuntoa 1 100 asunnon sijaan.

Näin ollen ARA-tuotannon valmistuminenkin tulee olemaan tänä vuonna luokattomalla tasolla. Tätä korjatakseen Helsingin tulee mielestäni tontinluovutuksessa ja urakkakilpailussa pohtia vapaarahoitteisen tuotannon kytkemistä ARA-vuokratuotantoon, jotta rakennusliikkeitä saadaan rakentamaan myös riittävä määrä kaupungin vuokra-asuntoja, HASO-asuntoja ja muuta kohtuuhintaisempaa asumista. Tämä kysynnän ja tarjonnan suhteen korjausliike tasoittaa hintakehitystä laajemminkin pääkaupunkiseudulla.

Kaupungissa, jonka asukasmäärän kasvu on suurinta koko maassa, on huomioitava se tosiseikka, ettei Helsingissä ole palkansaajalla tai eläkeläisellä kohta enää mahdollista asua. Näin siis, ellemme me kaupungin päättäjät ryhdy tekemään tälle asialle jotakin. Pelkkien tulonsiirtojen varaan ei elämää tulisi Helsingissä rakentaa, huomioiden viime sunnuntaisten vaalien voittajan, Keskustan näkemyksen ansiokehityksestä tulevana vuosina. Ilman toimenpiteitä tulee tämä Helsingille todella kalliiksi. Sote-puolen budjetissa me sitten tätä tarkastelemme ja päivittelemme.

AM-ohjelman tavoitteita on haastava tavoittaa, mutta se ei saa estää siihen pyrkimistä. Nämä asiat siis muistutuksena ja eväinä meille päättäjille, kun uutta AM-ohjelmaa taas teemme ja toteutamme.

Lopuksi kannatan Anttilan molempia ponsia, Valokaisen pontta ja valtuutettu Hakasen pontta.

22.4.2015

Valtuutettu Torsti

Puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Viime viikkoina moni meistä on käynyt paljon keskusteluja, eikä ole jäänyt epäselväksi, mikä on asumisen merkitys helsinkiläisille. Se yhdistää opiskelijat, duunarit, ikäihmiset ja eri tavalla asuntoa etsivät. Meillä taustalla tiedetään monia syitä Vuosaaren sataman viivästymisestä väriin ennusteisiin, joista on sitten seurannut tämä meidän hyvin iloinen kasvumme. Kotikaupunkina Helsinki on todella monen haave tänä päivänä.

Haluaisin puuttua kahteen seikkaan tässä yhteydessä: ARA-asuntojen määriin ja sitten meidän vähän valtakunnan politiikkaan liittyviin terveisiimme. Ensin ARA-asunnoista. Pyysin kaupunginhallituskäsittelyn yhteydessä jakaumaa siitä, miten meillä on ARA-asuntoja vapautumassa, siis siirtymässä vapaarahoitteiselle omistus- tai vuokra-asunnoiksi tulevina vuosina. Ne luvut – ne varmaan voidaan jakaa koko valtuustollekin – kertovat aika karua kieltä myös siitä, mikä tulee olemaan ARA-asuntojen suhde meidän koko kannassamme, ellemme me saa merkittävällä tavalla tätä tuotantoa lisättyä. Sen takia tämä Maija Anttilan tekemä ponsi on äärimmäisen merkittävä. Tuen sitä myös.

Sitten maan tulevalle hallitukselle, johon täällä varmaan toivon mukaan moni pyrkii vaikuttamaan. Reilu viikko sitten Hypoteekkiyhdistys otti kantaa minusta varsin arvokkaasti asuntopolitiikkaan. Sieltä voisi nostaa kolme seikkaa: Todettiin, että on tärkeää tehdä näkemyksellistä kaupunkipolitiikkaa, suunnata vuoteen 2030 ja ennen muuta niille alueille, joissa ihmiset oikeasti asuvat. Viimeisenä todettiin, että Helsinki, jossa vuokra-, asumisoikeus- ja omistusasuminen yleistyvät, tuntuu näyttävän kuitenkin asuntomarkkinoille suuntaa. Tässä hengessä toivoisin nyt erityisesti yhtä asiaa, nimittäin täällä ARA-säännöissähän meillä on säännöt voimassa tämän vuoden loppuun, niin omavastuukorot ja nämä käynnistysavustukset ovat sitten agendalla myös jatkossa. Se on aivan olennaista, jotta me pääsemme näissä meidän Helsingin tavoitteissamme eteenpäin.

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja. Valtuustotoverit.

22.4.2015

Tässä seurantaraportissa näemme, että meidän sinänsä hyväntahtoiset ja sosiaalisesti kestäväälle pohjalle rakennetut tavoitteemme eivät ole odotetulla tavalla toteutuneet. Se ei ole ollut mikään yllätys, koska niin on yleensä käynyt aina. Käytännössä on helpompi tehdä näitä tavoitteita asuntorakentamisesta kuin itse asiassa toteuttaa niitä. Syy on se, että politiikan ja asuntomarkkinoiden välinen yhteys ei ole kauhean helppo. Niin paljon kuin me täällä, varsinkin valtuustosalin tässä laidassa, kannatamme poliittista ohjausta asuntomarkkinoille, niin meidän keinomme tehdä sitä ohjausta niin, että se tuottaisi mahdollisimman suuren hyvän, ovat rajalliset. Jonkinlaista symbioosia tässä on pakko hakea. Se on ikään kuin lähtökohta.

Meillä on pulaa kaikista asuntotyypeistä. Me voimme luetella kukin mieleisemme täällä, kuka millekin erityisryhmälle, kuka nuorille, kuka ikkaille. Oikeastaan meillä on kaikissa luokissa, jopa kaikkein suurimmassa maksuluokassa, koska se sitten taas pakenee lähikuntiin omakotitaloihin, kun ne eivät löydä mieleisiään asumisia. Se ei ole ehkä meidän akuutein ongelmamme, mutta niin kuin sanottu, kaikki tyypit ovat tietyllä tavalla ongelmallisia.

Näitä edullisia vuokra-asuntoja, niissä meidän tavoitteemme laahaavat eniten jäljessä. Siinä meidän on erityisen tärkeää havaita, että kaikki vuokra-asunnot eivät ole edullisia vuokra-asuntoja. Edes kaikki ARA-vuokra-asunnot eivät ole edullisia. Viime vuosina on hallituksen asuntopolitiikassa suosittu sellaisia valtion korkotuettuja asuntomuotoja, jotka on ensi sijassa tehty nimenomaan asuntorakentamisen elvyttämisen tähden. Ne ovat lyhytaikaisia ja niissä vuokrat voivat olla korkeita. Ne eivät pitemmän päälle täytä sitä tarkoitusta, jota haluamme kohtuuhintaisen vuokra-asuntojen turvaamisen näkökulmasta. Niillä on muita etuja kyllä – totta kai me haluamme elvyttääkin ja kaikkea sellaista – mutta niiden laskeminen mukaan kohtuuhintaisiin vuokra-asuntoihin on ongelmallista.

Me emme voi tehdä ihan niin kuin Hakanen sanoi, että puolet kaikesta rakentamisesta pitäisi antaa ARA-vuokra-asunnoille, koska me yritämme välttää sitä, että niitä alueita, joilla ennestään on paljon ARA-vuokra-asuntoja, ei tehtäisi ihan hirveästi lisää. Se tuottaa taas sitä alueellista segregatiota, ja me tiedämme, että se ei ole hyvä asia. Kyllä tässä on tasapainoteltava näiden asioiden kanssa.

Sitten meidän pitäisi löytää niitä omistusasuntoja. Meillä on tämä oma Hitas-järjestelmä ollut pitkään. Siihen on tullut kaikenlaisia ongelmia. Me tiedämme, että nämä keskiluokkaiset perheet, jotka jossain vaiheessa pakenivat lähikuntiin, niin tätä siirtymää ei enää entisellä tavalla ole. Eli tämä keskeinen Hitasin peruste alkaa pikkuisen murentua. Siinä

22.4.2015

järjestelmässä on myös omia ongelmiaan. Sen me ainakin tiedämme jo tämän kauden kokemuksista, että niille alueille, missä vapaarahoitteen tuotannon hinta ei ole kovin korkea – niin kuin vaikkapa Myllypuro on nyt ollut esimerkkinä – ei kannata tehdä nimenomaan Hitasia. Jos se Hitas ei ole halvempi kuin vapaarahoitteinen alueella, niin se ei ole oikea ratkaisu sinne. Silloin pitää tehdä asumisoikeusasuntoja tai yrittää saada gryndereitä tekemään sinne kohtuuhintaista omistustuotantoa. Kohtuuhintaisuushan silloin toteutuu, jos ne ylipäänsä tekevät tuotantoa, koska markkinoilla se hinta jää kohtuuhintaiseksi. Meidän keskeinen kysymyksemme tulee olemaan seuraavassa AM-ohjelmassa, miten me saamme näitä tontteja ikään kuin omistustuotantoon, koska ne tuottavat oikeastaan sen, mitä me olemme Hitasilla halunneet, jos ne lähtisivät liikkeelle.

Minä olen tehnyt täällä joukon ponsia – itse asiassa jopa 5 kappaletta. En ahneuttani. Minä haluan tähdätä näihin AM-neuvotteluihin, ja kaikilla näillä on mielestäni kyllä perustelut, jotka liittyvät siihen, mitä meidän yhdessä pitäisi sovittaa ja viedä eteenpäin noita asioita. Minun ensimmäinen ponteni kuuluu näin:

Valtuusto edellyttää, että kaupunki selvittää, voiko ryhmärakentamishankkeita auttaa käynnistämismuutoksissa luomalla tarkoituksenmukaisin kriteerein ohjattu kaupungin lainatakausjärjestelmä.

Ryhmärakentaminen on yksi keskeisiä uusia omistusasumisen muotoja, jotka tuottavat kohtuuhintaisia ja asukkaiden kannalta mieleisiä asumisia. Sen toteuttaminen on – oliko tässä neljän minuutin rajoitus?

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Minun täytyy ottaa toinen puheenvuoro. Minä sanon vain tämän ponnin loppuun. Antaa olla. Minä tulen tänne myöhemmin.

Sori!

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Minä tein sen ponnin jo.

Valtuutettu Sevander

? valtuutetut.

22.4.2015

Rantanen piti jälleen kerran erittäin hyvän puheenvuoron. Minä haluaisin ehkä nostaa tässä myös keskusteluun sen, että me aina puhumme siitä, että asuntotuotantoa pitää lisätä. Siinä on ideana tietysti se, että me saamme sillä tuotannolla tyydytettyä asuntomarkkinoita, jolloin lopputuloksena oletetaan, että asumisen hinta joskus sitten halpenee tai ainakin sen kalleus pysähtyy.

Mutta yhtä lailla pitää ymmärtää myös rakentamiskustannuksien merkitys kaikkeen asuntohintaan. Minä välillä ihmettelen – minä otan ihan esimerkin täältä seurantaraportista, missä se sanotaan ihan suoraan. Tässä lukee näin, että "Hitas-järjestön tavoitteena on tuottaa erityisesti perheille ja työssäkäyville soveltuvia, kohtuuhintaisia ja laadukkaita omistusasuntoja, joiden hinnat vastaavat niiden rakennuskustannuksia". Siis hinnat vastaavat rakennuskustannuksia.

Rakentamisen ammattilaisten sisäpiiristä saadaan koko ajan tietoa, että hyvälaatuinen kerrostalo nousee 2 500:lla per neliö. Kyllä minä ihmettelen, että minkä takia meillä säännellyn asuntotuotannonkin, esimerkiksi Hitaksen myyntihinnat pyörivät 3 500—4 500:ssa. Minä ymmärrän, että kun niitä sijoitetaan jonnekin Kalasatamaan, niin se alue ikään kuin nostaa sitä, mutta ei tällä ole mitään merkitystä tai tekemistä näiden rakennuskustannuksien kanssa. Tämä epäkohta on jäänyt minulle vähän epäselväksi. Periaatteessa, kun sääntelyn alaisessa tuotannossa rakennuttajan rahaa pitäisi olla noin 10 %, niin ei tarvitse mikään matemaatikko olla, jos ajattelee, että yhdenkään säännellyn asunnon ei pitäisi maksaa yli 3 000:ta euroa per neliö.

Tässä on tällainen epäkohta, että vaikka me teemme ohjelmia täällä, niin tämän ohjelmien toteutuksen itse asiassa suorittaa virkamieskunta. Ehkä vähän annan piikkiä sinne, että tehdäänkö asiat ehkä liian helposti. Pitäisikö olla vähän tiukempi?

Mutta summa summarum: jotenkin meidän täytyy saada nämä rakennusliikkeet mukaan tähän ongelman purkamiseen. Tämä, mitä Jape Lovénkin toi esille, niin kaupungillahan on ollut tämä tonttien niin sanottu ketjutuskäytäntö ainakin aikaisemmin – en tiedä, onko nykyään. Annetaan rakennusliikkeille kovan rahan tontteja, joissa ne ikään kuin saavat niitä katteita mahdollisimman paljon, ja kylkeen lyödään sitten säänneltyä tuotantoa ja vielä vuokratuotantoa ja houkutellaan ne pitkäjänteisesti mukaan tähän Helsingin asuntotuotantoprosessiin. Me jotenkin taistelemme nyt rakennusliikkeiden tietynlaisia ylivaltaa vastaan. Helsingin pitäisi ohjata tuotantoa, mutta välillä tuntuu, että se valta on liikaa rakennusliikkeillä.

22.4.2015

Tähän Tuomas Rantasen ponteen – mitä siis kannatan: Ryhmärakentamishankkeista vetäjiltä on tullut tietysti vähän sellaista, että nythän lainsäädäntö muuttuu. Ryhmärakentamishankkeiden konsulttien vastuu lisääntyy. Se tulee näkymään sillä tavalla, että ehkä uskallus lähteä niihin ryhmärakentamishankkeisiin vähän pienenee, tai siis että ne eivät uskalla enää lähteä. Siinä mielessä tämä Tuomas Rantasen ponsi on hyvä aloitus siihen, että pitäisi löytää keinoja, että ryhmärakentamishankkeet lähtisivät paremmin käyntiin. Viime kädessä ryhmärakentamishankkeiden kautta ei jää sitä niin sanottua grynderin palaa, vaan ne on niin tiukoiksi vedetty, että siinä se hyöty valuu itse asiassa asunnon omistajille eli niille asukkaille.

Kiitoksia.

Valtuutettu Muttilainen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Täällä on ennenkin ollut puhetta näistä tyhjästä tiloista, joita Stadi on pullollaan. Tähän liittyen minulla olisi myös ponsi. Meillä on todella paljon tiloja, jotka, mitä pidempään ne ovat tyhjillään, sitä huonompaan kondikseen ne menevät. Olisikin kaikin puolin parempi, jos niitä otettaisiin hyötykäyttöön eli asunnottomien käyttöön tilapäisasunnoiksi.

Kannatan tässä vaiheessa jo Rantasen, Anttilan ja Valokaisen ponsia, vaikka käsittääkseni kannatus oli tullut jo. Muita sinä et ehtinyt, Tuomas, täällä lukemaan, mutta olen myös niiden kannalla. Luen teille myös tosiaan tämän oman ponteni:

Stadissa on huutava pula asunnoista. Valtuusto edellyttää, että selvitetään, voidaanko vähintään 0,5 vuotta tyhjillään olevia tiloja ottaa väliaikaisasumiseen.

Tässä on vähän sellainen juttu, että jos ne ovat enemmän kuin yli 0,5 vuotta tyhjillään, niin ne alkavat olla niin huonossa kondiksessa, että se tulee vaan meille kalliimmaksi, kun me joudumme leikkaamaan, liimaamaan, askartelemaan ja paikkaamaan niitä ties minkä sisäilmaongelmien takia. Joten toivon tälle kannatusta.

Kiitoksia.

22.4.2015

Valtuutettu Ingervo

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kohtuuhintaisen asuntotuotannon tavoitteet eivät ole toteutuneet. Siitä on ollut monta hyvää puheenvuoroa. Kannatan kaikkia muita ponsia tässä vaiheessa, paitsi Asko-Seljavaaran. Kohtuuhintainen on minun mielestäni se asunto, jonka pystyy maksamaan omilla tuloillaan ja joka ei vie yli 1/3:aa nettotuloista. Ongelmallista on se, että AM-ohjelmassa eniten tavoitteista jäätiin valtion tukeman ja kaupungin oman tuotannon osalta. Toivottavasti ainakaan valtuuston itse päättämä investointikatto ei jatkossa voi olla esteenä.

En ole ollut ikinä kiinteistölautakunnassa, ja siksi – katsotaan, jos saisin vastauksen apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäeltä tähän, liittyen tontinvarausehtoihin. Voidaanko niitä tarkentaa jatkossa esimerkiksi siltä osin, mihin mennessä niiden kohtuuhintaisten vuokra-asuntojen pitäisi valmistua viimeistään, ja että pitäisi valmistua viimeistään yhtä aikaa kuin nämä kovan rahan asunnot? Tai kuinka kauan ylimalkaan rakennusliikkeet saavat pitää rakentamatta näitä tontteja varalla, jos näyttää siltä, että he eivät saa mielestään tarpeeksi voittoa? Ilmaahan näissä asuntojen hinnoissa Helsingissä ja pääkaupunkiseudulla joka tapauksessa on ihan älyttömästi. Rakennuskustannusten nousukaan ei ole perustelu varmaankaan niihin hintoihin, mitä nykyään monissa paikoissa pyydetään.

Toivon, että kaupunki lisää omaa vuokra-asumisen rakentamisosuuttaan jatkossa kokonaismäärältään myös, ja myös erityisryhmien osalta. On edelleen tärkeää, että tätä eri asumismuotojen sekoittamista jatketaan. Perheiden lisäksi on tärkeää, että yksinasuvia myös pystytään muistamaan tässä suunnittelussa.

Haluaisin tällaisen toivomuslistan esittää – en tee nyt ponsia – että jatkossa mietitään myös suunnittelussa – kaikessa: maankäytön suunnittelussa ja asumisen kaavoitusrakentamisessa – lapsivaikutusten arviointi. Uskoisin, että mitä enemmän eri ikäryhmiä huomioidaan – lapsille sopivat ovat usein myös vanhemmille ihmisille sopivia alueita – niin sitä parempia alueita saadaan, jotka ovat viihtyisiä. Kun alue on viihtyisä, niin siellä asuvat siitä pitävät parempaa huolta, joka myös sitten säästää monia muita kustannuksia.

Pidän tärkeänä myös, että melu- ja hiukkaspäästösuosituksia ei tietoisesti ylitetä asumisrakentamisessa. Tämä tulee myös vastaan toimistokäyttöön kaavoitettujen alueiden tai rakennettujen talojen asunnoiksi

22.4.2015

muuttamisessa. Ihmisten pitää voida luottaa, että ei ole terveystarve asua jossakin talossa, joka sijaitsee lähellä melualueita. Siksi meidän pitää huolehtia siitä, että tätä ei lähtökohtaisesti ruveta tekemään.

Pidän myös tärkeänä, että ne Hitas-asunnot, joita ei saada myytyä sovitussa määräajassa – joka pitää sopia – voidaan sitten myydä halvemmalla eli markkinahintaan, jos eivät ne mene siihen hintaan, millä niitä yritetään myydä, tai muutetaan vuokra-asunnoiksi, mikä olisi ehkä kaikkein järkevintä. Silloin ne eivät varmaan tyhjillään ainakaan olisi.

Vielä se, että Hekan toimintaan pitää voida vaikuttaa niin, että vuokralaiset eivät joudu kaikkien yksittäisten remonttiansa maksajiksi, yksilöt siellä asunnossa, vaan että tehdään sellainen suunnitelma, kuinka usein niitä ylimalkaan remontoidaan myös sisältä. Katsotaan, että se asuntojen arvo pysyy kunnossa remonttitarpeen mukaan myös, ja se, että minkään remonttien varjolla ihmisiä ei irtisanota vuokra-asunnosta.

Valtuutettu Koskinen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Haluan ensin kannattaa Sirpa Asko-Seljavaaran tekemää toivomuspontta.

Kaupunginkanslian talous- ja suunnitteluosaston on tehnyt hyvän ja yksityiskohtaisen raportin. Kaupunginhallituksen maaliskuussa tekemä päätös Hitas-vaihtoehtojen selvittämisestä on paikallaan. Kuten lehdistä on voinut lukea, Hitas-asunnot eivät kaikin osin ole menneet kaupaksi Hitas-hinnoilla, vaan niitä ollaan nyt myymässä alennettuun hintaan osamaksulla. Rakennettavien asuntojen huoneistokoko pitäisi suurelta osin jättää niiden päätettäväksi, jotka niitä rakentavat ja myyvät ja kantavat taloudellisen vastuun rakennushankkeista.

Kumppanuuskaavoitusta tulee edelleen kehittää. Se mahdollistaa nopeamman ja tuotantoystävällisemmän kaavoituksen ja täten halvemmat asuntojen hinnat ja markkinalähtöiset asuntokoot. Ryhmärakennuttamista tulee myös edistää, vaikka sillä sektorilla ei suurista volyyymeista ole kyse. Siinä on kuitenkin oman työpanoksen kautta mahdollista päästä edullisempaan asuntoon. Tontinvarauksessa tulee jatkaa myös menettelyä, että vain asuntojen ensimyyntin hinta on säännelty. Yleiskaavaehdotuksen osalta tulisi vielä miettiä kaupunkibulevardien mielekkyyttä, ja Malmin lentokenttä luonnollisesti pitäisi säilyttää nykykäytössä.

22.4.2015

Kaupungin asuntotuotantotavoite, 5 500 asuntoa per vuosi, on selvästi ylimitoitettu. Sitä ei ole kertaakaan saavutettu. Viime vuonna valmistui noin 3 700 asuntoa uudisrakennuskohteisiin, eli tuotannon olisi pitänyt olla 50 % suurempi, jotta tavoite olisi saavutettu. Viime vuosi oli myös aloitusten osalta varsin vaatimaton. Esimerkiksi säänneltyä vuokratuotantoa käynnistyi 85 asuntoa, kun tavoite on 1 000 asuntoa. Todetakaan, että Espoossa käynnistyi lähes kolminkertainen määrä vuokra-asuntojen rakentamista, Vantaalla 1,5-kertainen määrä ja Nurmijärveläkin lähes yhtä paljon kuin Helsingissä. Olettaisin, että henkilöresurssit ovat Helsingissä suuremmat kuin edellä mainituissa kunnissa.

Tonttien vuokrien osalta voisi todeta, että muutama viikko sitten uusittiin tonttien vuokrasopimuksia, kun tonttien vuokrataso oli 0,5 %, eli selkeästi pienempi kuin vastaavasta omistustontista maksettava kiinteistövero. Valtuusto on päättänyt, että tonttien vuokra on 4 % tontin arvosta. Mielestäni kiinteistöviraston tulee esityksessään noudattaa valtuuston päätöksiä.

Sevanderille toteaisin, että ATT:ssä kun pyydetään urakkoja, niin kyllä ne urakkahinnat ovat noin 3 500 euroa rakennusoikeus ilman rakennuttajan kustannuksia. En tiedä, mistä se 2 500 tuli.

Valtuutettu Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Kuten viime kokouksen kyselytunnilla keskustelimme, niin ATT:hän joutuu myymään alennuksella rakennuttamiaan asuntoja. Joten tässäkin on yksi epäkohta, joka on nyt parasta huomioida tässä uudessa asunotosuunnitelmassa. Lisäksi olen samaa mieltä Kauko Koskisen kanssa, että Malmin kenttää ei pidä rakentaa asunnoille.

Valtuutettu Sevander (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tuo, mitä huusin: siis periaatteessa kyllähän rakennusliike virallisissa papereissa voi näyttää ihan niin kuin haluaa. Jos tulee yksi tarjous johonkin rakennushankkeeseen, niin se yksi tarjous tulee. Mutta mitkä ne todelliset kustannukset ovat, niin tähän läpinäkyvyyttä ehkä hieman enemmän. Ehkä kommenttina vielä siihen, että kun paljon puhutaan siitä, minkä takia meillä on myymättä järkyttävän isoja kämppejä, niin siinä on taustalla vähän se, että vaikka oli vanha 75-pinta-alamääritelmä,

22.4.2015

niin siitä huolimatta väkisin siihen rakennukseen yritettiin saada pieniä yksiöitä ja kaksioita. Sitten mieluummin vaikka rakennettiin 130 neliön neliö ja pidettiin se tyhjillään, koska niistä pienistä kämpistä saatiin ihan tarpeeksi voittoa. Tämä oli vähän ongelmallinen silloinkin, rakennuslautakunnassa 4 vuotta sitten.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

? ATT:n pyytämiä urakkahintoja. En tiedä, jos siellä sitten asioita hoidetaan niin huonosti, mutta kyllä hinnat ovat 3 500:n ja 4 000:n välillä.

Valtuutettu Malin

Kiitos, puheenjohtaja.

Vaikka kaikki asuminen on Helsingissä kallista, nuorten tilanteeseen pitää kiinnittää erityistä huomiota, sillä nuoret ovat asuntomarkkinoilla erityisen vaikeassa asemassa. Ympäristöministeriön tammikuussa 2015 julkaiseman tutkimuksen mukaan nuorten asema asuntomarkkinoilla on heikentynyt. Vuokrataso on koko ajan nuorille suurempi ongelma, ja kilpailu asunnoista on kiristynyt. Entistä useampi nuori joutuu sopeuttamaan talouttaan asumiskustannusten vuoksi.

Kiitos valtuutettu Valokaiselle uusien ratkaisujen pohtimisesta. Näkisin kuitenkin tärkeäksi, että nuorille rakennettaisiin myös pysyvää asumista. Seurantaraportin mukana opiskelija- ja nuorisoasuntoja on valmistunut 3 viime vuotena enemmän kuin tavoite oli. Tämä on hienoa, mutta vuodesta 2012 alkaen uusien opiskelija- ja nuorisoasuntojen aloittamisessa on päästy vain 60 %:iin tavoitteesta. Asunto on nuorelle jopa välttämättömämpi kuin työ- tai koulutuspaikka. Mutta nuorisotakuussa asuntoa ei nuorille luvata. Helsingissä oli viime vuonna tilastojen mukaan 700 asunnotonta nuorta, joista 240 oli pitkäaikaisasunnottomia. Lisäksi monet tosiasiallisesti asunnottomat nuoret ovat kirjoilla vanhempien tai kavereiden luona, jolloin he eivät näy tilastoissa.

Helsingin täytyy kantaa vastuunsa nuorten asumisesta. Olen tehnyt järjestelmään seuraavan ponnen:

Hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että seuraavan AM-ohjelman valmistelussa luodaan valmiudet nykyistä suuremmalle nuoriso- ja opiskelija-asuntojen tuotannolle.

22.4.2015

Nuorten lisäksi yksinasuvat ovat hankaluuksissa vuokramarkkinoilla. Helsinkiin valmistuvat uudet, pienet vuokra-asunnot ovat pääasiassa kovan rahan tuotantoa. Nykyisellä pääkaupunkiseudun vuokratasolla monet näistä vuokra-asunnoista ovat pienituloisten yksinasuvien ulottumattomissa. Olen tehnyt järjestelmään myös toisen ponnen:

Hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että seuraava AM-ohjelma valmistellaan siten, että selvitetään, miten ARA-tuotannossa voidaan huomioida erityisesti yksinasuvien tarve edulliselle vuokra-asumiselle.

Valtuutettu Honkasalo

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Aion nyt törkeästi käyttää tätä paikkaa hyväkseni ja sanoa muutaman sanan vaaleista. Minä olen tehnyt monta kuukautta töitä vaalikentillä ja monen täällä istuvan valtuutetun kanssa. Vaikka me olemme olleet hyvin eri mieltä eri sisällöistä, niin minä haluaisin kiittää siitä yhteistyöstä, mitä me olemme vaalikentillä tehneet. Täällä istuu monta sellaista henkilöä, joita olemme tsempanneet toinen toisiamme. On hienoa, että meillä on tällainen valtuusto Helsingissä. Iso kiitos siitä.

Sitten varsinaiseen aiheeseen, joka sekin liittyy läheisesti vaaleihin. Asumisen hinta Helsingissä oli nimittäin aihe, joka puhututti kaupunkilaisia kautta ikäryhmien. Monet eläkeläiset kertoivat, ettei eläke riitä asumisen jälkeen ruokaan. Moni yksinhuoltaja ja yksinasuva sanoi puolestaan, että joutuu hakemaan muita tukia, esimerkiksi toimeentulotukea paikatakseen asumistukea. Tilanne Helsingissä on monella tavalla täysin kestävä. Moni pienituloisen tässä kaupungissa ei pärjää, vaikka tekee pitkää päivää. Nuorten kohdalla – niin kuin Petra Malin tuossa aikaisemmin sanoi hienosti – ei voi puhua esimerkiksi nuorisotakuun toteutumisesta ennen kuin nuorten asuminen on oikeasti hoidettu kuntoon. Opiskelu- tai työpaikkaa on mahdotonta hakea, jos ei ole asuntoa, eli on asunoton. Erityisen karu tilanne on monen maahanmuuttajataustaisen helsinkiläisen näkökulmasta.

Helsingin asuntopula ei johdu tonttipulasta ja hitaasta kaavoituksesta vaan kohtuuhintaisten asuntojen liian vähäisestä rakentamisesta. Etenkin tuetun vuokra-asuntotuotannon hiipuminen huolestuttaa Helsingin vasemmistoliiton valtuustoryhmää. Myös erityisryhmien asuntojen sekä nuorisotasuntojen tilanne on huolestuttava. Opiskelija-asuntoja on valmistunut viimeisten 3 vuoden aikana tavoitteen mukaisesti, mutta viime vuonna aloitettujen asuntokohteiden määrä on huomattavan alhainen.

22.4.2015

Tätä selittänee osittain kaupungin päätös lopettaa opiskelija-asuntotonttien vuokratuet.

Rakentamistavoitteet onkin saavuttanut vain sääntelemätön eli niin sanottu kovan rahan asuntotuotanto. Myös täydennysrakentaminen on ylittänyt tavoitteet. Nämä kaksi viimeksi mainittua kulkevat käsi kädessä. Omistustonteille on täydennysrakennettu omistusasuntoja tai kalliita vuokra-asuntoja.

Liian pienestä asuntotuotannon määrästä ja asumisen kalleudesta syytetään usein tonttipulaa ja kaavoituksen hitautta. Tämä ei pidä paikkaansa. Helsingillä on tonttivarantoa tälläkin hetkellä asuntotuotantoon arviolta 5 vuodeksi. Kaupunkisuunnitteluvirasto ja -lautakunta ovat vuodesta toiseen pysyneet annetussa tavoitteessa kaavoittaa 5 000—5 500 asuntoa vuodessa. On selvää, että kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja tarvittaisiin Helsinkiin enemmän. Ongelmana on se, että valtion tai kaupungin tontit eivät kiinnosta, vaan tontit etenkin hyviltä paikoilta halutaan ostaa ja rakentaa mahdollisimman hyvin taloudellisesti tuotavia asuntoja. Myöskään valtion tukema asuntotuotanto ei alhaisen tuoton takia kiinnosta rakennuttajia eikä rakentajia. Kaupungin oma asuntotuotantokantakaan ei ole lähelläkään sille asetettuja tavoitteita.

Kaupungin oman rakennusyksikön perustaminen on yksi ratkaisu vauhdittaa omaa asuntotuotantoa. Sen avulla myös kaupungin asuntotuotantotoimisto voisi rakennuttaa kohteita. Rakentaminen omakustannushintaan ja kustannusten läpinäkyvä seuranta mitä todennäköisimmin alentaisivat asumisen hintaa.

Lopuksi haluaisin kannattaa Frank Muttilaisen ja Petra Malinin ponsia.

Kiitos.

Valtuutettu Koivulaakso

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Veronika kiteytti aika olennaisilta osin monia minunkin näkemyksiäni ja tuntemuksiani tästä asiasta. Minä haluaisin keskittyä sellaiseen asiaan, että mitä me teemme sellaisilla tavoitteilla, joista meillä ei ole minkäänlaisia mekanismeja korjata kurssia, mikäli me jäämme tavoitteesta reippaasti. Tässä yhteydessä tämä, että me olemme jääneet useita vuosia siitä asuntorakentamistavoitteesta, mikä meillä on, emmekä me ole tehneet mitään korjaavia toimenpiteitä, jotka näkyisivät heti, niin sen tiimoilta teen ponsiesityksen:

22.4.2015

Hyväksyessään tämän raportin valtuusto edellyttää kaupungin lähtökohdaksi pyrkiä rakennuttamaan vuosittain yhtä monta asuntoa suunniteltua enemmän kuin mitä edellisen vuoden kokonaistavoitteesta on jääty.

Me asetamme tavoitteeksi sen, että me kuromme umpeen, jos jostain syystä jäädään edellisenä vuotena tavoitteesta. Samalla tavalla kuin me joudumme joskus tekemään budjettiylityksiä, kun täällä halutaan alibudjetoida, niin ehkä me joudumme sitten "ylirakentamaan", jos jokin vuonna ei onnistu se rakentamistavoite, jonka me olemme asettaneet.

Kiitos.

Valtuutettu Kivekäs

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Tässä ovat jo useammatkin valtuutetut tarttuneet tähän keskeiseen ongelma-kohtaan, että meillä on tavoitteet rakentaa runsaasti lisää asuntoja, mutta niissä ei pysytä, erityisesti nyt tässä tapauksessa ARAn osalta. Honkasalolle täytyy kyllä sen verran huomauttaa, että 2 viime vuonna ei ole pysytty myöskään kokonaistuotantomäärän osalta tavoitteissa vaan lipsutaan niistä.

Minä en usko, että kukaan tässä kaupungissa haluaa tahallaan jarruttaa asuntotuotantoa. Kaikki ymmärtävät, että asuntoja tarvitaan. Se asuntopula oikeasti sattuu kyllä ihan kaikkiin. Se sattuu niihin, jotka ovat vuokra-asuntojonossa, yrittävät saada kaupungin kämpppää. Se sattuu niihin, jotka haluaisivat ostaa omistusasunnon, muttei ole varaa. Ehkä voi olla joku yksittäinen ihminen, jolle tämä ei ole ongelma, mutta suurin osa. Myös bisneksen puolella ymmärretään se, että ei saada työntekijöitä, kun ei ole kämpppiä. Tämä on aidosti ongelma, jonka kaikki haluaisivat korjata. Silti se jotenkin aina vaan on ongelma. Tässä kohtaa nimenomaan tarvitaan osaratkaisuja ja mekanismeja lähteä etsimään, miten me korjaamme tätä ongelmaa.

Tuomas Rantaselta on tulossa useampiakin ponsia vielä, jotka erilaisilta pieniltä osin lähtevät hakemaan erilaisia ratkaisuja tähän, muun muassa ryhmärakennuttaminen yhtenä pienenä osana, erilaiset tuetun asumisen muodot. Tämä Koivulaakson esitys oli myös hyvä ja kannatankin tätä Koivulaakson esittämää pontta. Totta kai, jos tavoitteista jäädään, niin pitää pyrkiä saamaan kiinni se, mitä on jääty jälkeen, ja

22.4.2015

samalla lähteä vakavasti miettimään, että me oikeasti tarvitsemme viimeistään seuraavaan AM-ohjelmaan, mieluummin jo aiemmin, paremmat tavat reagoida siihen, kun tavoitteita ei saavuteta. Tämä ei ole yksinkertainen kysymys ratkaista, eikä minulla ole mitään patenttivastusta, joka nyt sanoisi, että se tehdään näin. Selvää on, että siinä on työtä tehtäväksi.

Kiitos.

Valtuutettu Karhu

Kiitos. Hyvä valtuusto.

Täällä on käyty ansiokasta keskustelua kohtuullisen asumisen vaikeudesta, kohtuullisten asuntojen puuttumisesta Helsingistä ja lisäksi siitä, miksi emme ole saavuttaneet tavoitteita. Varmasti niistä joudumme keskustelemaan myöhemminkin ja etsimään vastauksia ja ehkä muuttamaan toimintatapojamme. Lisäksi on kiinnitetty ansiokkaasti huomiota sekä nuorten että vanhojen erilaisiin asumistarpeisiin ja mahdollisiin ratkaisuihin tulevaisuudessa.

Itse haluan kiinnittää huomiota ihan toisenlaiseen asiaan, joka – sano taanko – tulee hirveän harvoin esiin kaupungin päätöksenteossa, että päästäisiin tekemään innovatiivisia ratkaisuja eri sektorien ja hallintoalojen välillä. Hirveän harvoin energia ja asuminen kuuluvat meillä samassa lauseessa, vaikka esimerkiksi EU-päätöksenteossa ne kulkevat yhä useammin käsi kädessä. Tulevaisuudessa EU-direktiivi edellyttää, että kaikki uudet rakennukset ovat lähes nollaenergiatasoa jo vuonna 2020. Kaiken lisäksi niissä käytetyn energian pitää olla lähellä tuotettua sekä hyvin laajasti uusiutuvaa energiaa.

Nythän meillä esimerkiksi Fiksu Kalasatama -hankkeessa on tutkittu jonkin verran tällaisten älykkäiden sähköverkkojen mahdollisuuksia kaupunkialueella, jossa asuinrakennuksiin, taloihin sijoitetut energialähteet osallistuisivat tämän kaupungin energiatuotantoon. Yhä enemmän ja enemmän kaupunkilaisilta tulee esiin tällaisia ehdotuksia, haluja ja hyvin innovatiivisia ratkaisuja, miten kaupungissa asukkaat voisivat itse tuottaa energiaa omissa asuinrakennuksissaan. Tällä hetkellä monet meidän rakennusjärjestykseen, ihan toimintatapaan, ylipäättänsä rakennuslupamenettelyyn liittyvät seikat hyvin tehokkaasti ehkäisevät tällaisen innovatiivisen toiminnan lisääntymisen. Sen takia minä tässä lähetekeskustelussa haluaisinkin lähettää sellaisia terveisiä, että kaupungissa, jotta me pystymme vastaamaan tulevaan EU-direktiiviin ja siihen, miten se pitää Suomessa toteuttaa, niin tutkitaan, miten helsin-

22.4.2015

kiläiset asukkaat pystyisivät osallistumaan tähän energiantuotantoon omalla asuinalueellaan. Sen takia minä tein tällaisen ponnen:

Merkitessään tiedoksi seurantaraportin valtuusto edellyttää, että seuraavaa ohjelmaa valmistaessa selvitetään asukkaiden mahdollisuudet osallistua kaupungin energiantuotantoon esimerkiksi asuintalojen omien aurinkopaneelien ja muiden ratkaisujen liittämällä sähköverkkoon.

Valtuutettu Karhuvaara

? oli erittäin hyvä raportti. Kiitos siitä. Tällä hetkellä ryhmärakentaminen houkuttelee myös lapsiperheitä seniorikansalaisten lisäksi kaupunkiin. Siksi onkin hyvä, että tämä ryhmärakentaminen ja sen rahoitus saavat nyt myös oman lainsäädännön. Toivon, että meilläkin tässä kaupungissa sitä edelleen kannustetaan toteuttamaan.

Varsinkin paluumuuttajat, lähinnä lähikunnista, ja omistusasujat haluavat omistustontin, eivät vuokratonttia. Sekin saattaa olla yksi niistä syistä, miksi nämä isot ATT:n asunnot ovat tällä hetkellä edelleen myymättä. Ei kuitenkaan voi olla itsestäänselvyys, että muiden veronmaksajien rahoilla lasketaan näiden asuntojen hintoja sen vuoksi, että ne on tehty väärään paikkaan väärän kokoisina.

Tuettu rakentaminen ja asumisen vuokrien tukeminen takaavat vain korkeamman hinnan, koska silloin sekä vuokrien taso että asuntojen hinta perustuvat tuen tasoon eivätkä oikeaan ihmisten maksukykyyn. Mielestäni Helsingissä markkinat eivät toimi. Ne eivät säätele oikeasti hintoja. Oikeastaan rakentajat voivat myös nostaa vuokria koko ajan sen mukaan, miten asuntotuet nousevat. Aika paljon ihmisten asuminen perustuu lainanottoon, ei maksukykyyn.

Erityisasumisessa ja asumispalvelujen hankinnassa tulisi sallia myös soluasuminen ja huoneiden jakaminen. Kaikki eivät halua eristyä oman oven ja nimikilven taakse. Näin myös helpotettaisiin yhä useamman kodin saamista. Esimerkiksi Valkonauha-säätiön kaltaisille yhdistyksille tulisi tarjota myös täydentämISRakentamistontteja.

Senioriasumisen lisäksi meidän tulisi kokeilla myös lapsiperheille, suunnitella omia kortteleita päiväkoteineen ja harrastetiloineen sekä pihayksiöineen, joihin nuoret kotoa muuttavat tai isovanhemmat voisivat muuttaa. Meidän täytyisi myös sallia saarilla ja myös esimerkiksi Suomenlinnassa lisää asumista. Meillä on kylmiä tiloja, joita voitaisiin aivan hyvin tonttivuokrien tapaisesti vuokrata yksityisille toimijoille. Museovi-

22.4.2015

rasto olisi kuitenkin se, joka säätelisi, minkä tyyppistä asumista niihin muureihin voisi rakentaa, millä materiaaleilla ja minkä näköisinä.

Tässä äsken valtuutettu Karhun puheenvuoro energiaratkaisuista, joilla myös yksittäiset kotitaloudet voisivat myydä tietyllä tavalla sitä omaa energiaansa verkkoon, niin kannatan sitä. Tässä samalla voin myös kannattaa hänen tekemäänsä pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Seurantaraportti – hyvä ja tarpeellinen esitys. Kiitokset siitä. Siitä näimme, että kaupunki ei ole vuosina 2013 ja 2014 saavuttanut edes sitä aiempaa 5 000:n tavoitetta, saati sitten sitä 5 500:aa, jonka asetimme strategiaohjelmassa. Raportin mukaan eniten tavoitteesta jäätiin valtion tukeman ja kaupungin oman tuotannon osalta, eli kaupungin selvästikin pitäisi terästyä.

Sääntelemätöntä asuntotuotantoa valmistui tavoitteiden mukaisesti, mutta valtion tukemia vuokra-asuntoja ohjelmakaudella ainoastaan 66 % tavoitteena olleesta määrästä. Nimenomaan valtion tukemalla asuntotuotannolla saadaan kohtuuhintaisempia vuokra-asuntoja markkinoille. Minä kun katselen työkseni tilannetta myös työnantajanäkökulmasta, niin näen tässä valtavan kasvun ja myös tuottavuuden esteen.

Yleiskaavan jo hyväksytyjen visioiden mukaan Helsingin nykyisten rajojen sisälle pitäisi asuttaa parisataa tuhatta uutta asukasta. Se, että me saavuttaisimme tämän tulevan väestönkasvun vaatiman asuntomäärän, edellyttäisi kaikkien suunniteltujen alueiden kaavoittamista asutukseen. Tämä koskee tietysti Östersundomia ja Malmin lentokenttäaluetta. Lisäksi tarvitaan voimakasta tiivistämistä, jottei tarvitsisi turvautua kaupunkibulevardeihin, suunnitellussa laajuudessa ainakaan. Kaikki lisärakentaminen tietenkin herättää vastustusta. Valtuutettu Anttila puhui tuossa rohkeudesta – sitä todellakin tarvittaisiin. Esimerkiksi se Kivinokka olisi kyllä pitänyt rakentaa, koska siinä hyvä liikenneinfra oli jo lähettyvillä.

Jos haluamme oikeasti tehdä asumisesta kohtuuhintaista, meidän on lisättävä tarjontaa runsaasti. Kyläpolitiikointi ei vie meitä tässä asiassa maaliin, vaikka tietenkin asukkaita pitää kuunnella.

22.4.2015

No mitä lääkkeitä? Käyttötarkoituksen muutoksiin pitäisi suhtautua suopeasti, eli että pitäisi tehdä tyhjästä toimitiloista asuntoja tarvittaessa. Toisaalta täydennysrakentaminen on iso mahdollisuus. Huoneistotyyppiohjauksesta pitäisi luopua. Pitää rakentaa sellaisia asuntoja, joille on kysyntää.

Laajemmin arvioituna pääkaupungin kohtuuhintaista asuntotarjontaa voisi pitkällä aikavälillä lisätä se, että esteettömyysvaatimus koskisi vain osaa asunnoista, esimerkiksi alakertaa, tai 30 %:a asunnoista. Autopaikkavaatimuksiakin pitäisi tarkastella tapauskohtaisesti ja kohtuutoman kalliista pysäköintiratkaisuista luopua. Minua todella tökki tuossa joissakin puheenvuoroissa käytetty, heitettiin grynderi-sanaa vähän niin kuin kirosanana. Kyllä me tarvitsemme tässä kumppaneita, jos haluamme nämä tavoitteet saavuttaa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Rautava

Arvoisa herra puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Ensinnäkin haluan heti todeta tähän kärkeen, että mielestäni Pia Pakarinen puhui täyttä asiaa, ja vähän jatkankin samalla linjalla. Tämä keskusteluhan, jota tänään tässä käydään, toimii myös lähetekeskusteluna tulevaa ohjelmaa varten. Se on minulla lähtökohta, eikä niinkään se, mitä on tapahtunut menneinä vuosina. Me olemme vähän hankalassa tilanteessa sen takia – tai onko se nyt hankala? Ehkä haasteellisessa – että meillä tällä hetkellä tai kohta aletaan valmistella hallitusohjelmaa. Tässä on kuitenkin monia sellaisia asioita, asuntorakentamisessakin, joista väistämättä tulevan hallituksen ja eduskunnan toimenpiteet vaikuttavat siihen, miten me pystymme toteuttamaan asuntorakentamista täällä Helsingin alueella.

Aloitan siitä, että yleiskaava ei voi olla irti tästä asunto-ohjelmasta. 1/3 yleiskaavassa – on ajateltu – tulee uudisrakentamisesta, minkä Pia Pakarinenkin äsken mainitsi. 1/3 siitä 250 000:sta on ajateltu tulevan täällä bulevardeista ja 1/3 täydennysrakentamisesta. Kuten valtuutettu Pakarinen tuossa totesi, nämä bulevardit ehkä eivät ole se kaikkein ensimmäinen ja realistisin vaihtoehto. Samoin me tiedämme, että näillä uudisalueilla on isoja haasteita. Me olemme tänään ja eilen lukeneet Hesarista siitä, miten esimerkiksi tämä Natura-alue saattaa vaikuttaa. Näin ollen meille jää kaikkein tärkeimmäksi osaksi tämä täydennysrakentaminen.

22.4.2015

Täydennysrakentamisen esteetkin me tiedämme jo tällä hetkellä, mitä siellä on, mitkä estävät sen toteuttamisen. Nyt tässä yhteydessä erityisesti vetoan kaupungin johtoon – niin kaupunginjohtajaan kuin apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäkeenkin – että meidän pitää päästä siihen hallitusohjelmaan tuomaan esille ne asiat, jotka ovat meille tärkeitä. Nii-tä ovat esimerkiksi se, että asunto-osakeyhtiölakia pitää muuttaa. Sieltä pitää poistaa se yksimielisyysvaatimus. Verotuskäytäntö pitää saada selväksi, että se rohkaisee myös näitä asunto-osakeyhtiöitä rakentamaan uusia asuntoja. Valitusmenettelyyn pitää puuttua. Sitä pitää rajata ja mahdolliset valitukset pitää käsitellä nopeasti. Jos näihin asioihin pystytään puuttumaan konkreettisesti, sen jälkeen meillä on murrettu isot padot, jotka ovat tähän asti olleet esteenä laajamittaiselle täydennysrakentamiselle.

Arvoisa puheenjohtaja.

Täydennysrakentaminen on sekä yksityisten taloyhtiöiden asia, mutta sen lisäksi myös kaupungin asia. Esimerkiksi raskaan raideliikenteen asemien läheisyydessä on paljon yksityisiä tontteja ja kiinteistöjä, mutta siellä on myös kaupungin kiinteistöjä. Kaupunki varmasti omalta osaltaan pystyy esimerkiksi Hekan kautta rakentamaan vuokra-asuntoja omille tonteilleen, jotka ovat kestäväen kehityksen mukaan raideliikenteen varrella, mutta myös meidän pitää rohkaista näitä yksityisiä yhtiöitä siihen. Meillä on erittäin hyvä esimerkki tällä hetkellä päällä Mellunmäessä, jossa metroaseman vieressä olevat kaksi taloyhtiötä ovat panneet hynttyyt yhteen ja suunnitelleet sitä, että puretaan vanhat 3-kerroksiset talot siitä ja rakennetaan tehokkaasti. Saadaan viisinkertainen määrä rakennusoikeutta, viisinkertainen määrä asuntoja, viisinkertainen määrä asukkaita.

Meidän pitää etsiä nyt näitä uusia konsteja, mutta tietysti minä luotan kaupungin johtoon tässäkin asiassa. Meidän aikamme on nyt vaikuttaa tuonne valtion puolelle. Itse me varmasti osaamme näitä omia asioitamme täällä hoitaa tehokkaasti jatkossa.

Jos ei Sirpa Asko-Seljavaaran pontta ole kukaan tukenut, niin minä kannatan sitä.

Valtuutettu Rauhamäki

Puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kiitos raportin laatijoille. Se on oikeasti hyvä, selkeä ja helppolukuinen meille maallikoillekin, miten valtuuston tai edeltävän valtuuston tahtoa

22.4.2015

on toteutettu tämän valtuustokauden aikana. Josta tavallaan pääsen siihen problematiikkaan, mihin apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäkikin hyvin viittasi täällä, eli tulevan ohjelman aikatauluun. Viime kerralla valtuustossa keskusteltiin jonkin verran siitä, onko perusteltua, että edeltävä valtuusto loppumetreillä juuri päättää sen, mitä tulevan valtuustokauden aikana tehdään maankäytön ja asumisen osalta kaupungissa. Ei varmasti ole näin. Sen takia näen sen, mitä apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäkikin tuossa totesi, että voisi olla perusteltua, että ainakin AM-ohjelma tulevaisuudessa tarkastetaan strategian jälkeen niin, että uusi valtuusto pääsee siihen ja niihin tavoitteisiin myös omilta osiltaan vaikuttamaan. Ei se ole demokratian kannalta kovin kestävä, että me otamme sen aina annettuna edeltävältä valtuustolta, joka sen juuri loppumetreillään on hyväksynyt.

Mutta lähtökohtaisesti, kun mietitään tätä taloudellista hetkeä, missä olemme nyt viimeiset vuodet eläneet, niin pitäisi olla jossakin mittakaavassa osittain tyytyväinen, vaikka tavoitteisiin ei ole päästy. Helsingissä on kuitenkin rakennettu kohtuullisen paljon suhteessa muutamaaan muuhun aikaisempaan lamakauteen, jolloin rakentaminen dyykkasi vielä enemmän tässä kaupungissa. Ei voi tietenkään olla tyytyväinen siihen kokonaistuotantoon, mutta pitää muistaa, että ajatkaan eivät ole parhaita mahdollisia, ja aikaisempien lamojen aikana erityisesti kovan rahan asuntorakentaminen on dyykannut huomattavasti enemmän.

Eikä ARA-asuntojen osuus ole pelkästään ratkaiseva, että kuinka paljon niitä on, vaan asumisen ketjun toimivuus on ratkaisevampaa. Asumisen tietynlaiset kannustinloukot, mitä sinne rakentuu, pitäisi saada purettua. Se on tietysti myös valtion tehtävä. Se ei ole pelkästään kaupungin toimenpitein suoritettavissa. Pitäisi varmistaa se, miten asumisen ketjussa siirrytään ARAsta mahdollisesti kovan rahan vuokra-asuntoon ja omistusasuntotuotantoihin, osaomistukseen jne.

Täällä on tehty ponsi, jossa sanotaan, että ARA-osuus halutaan pitää 20 %:na meidän asuntokannastamme tällä hetkellä. Sinänsä tavallaan ymmärrettävä, mutta siihenhän päästäisiin suurin piirtein sillä, että lakaataan rakentamasta yhtään mitään. Sen jälkeen sitten se pysyy siinä 20 %:ssa. Se ei ole varmaan tavoiteltavaa. Sinänsä ponnin muotoilu on hieman hankala omasta mielestäni.

Asumisen ahtaudesta en sano muuta kuin että pitää muistaa kuitenkin meidän väestöpohjamme. Meillä on yksinasuvia erittäin merkittävä määrä tässä kaupungissa.

Raportista puuttui yksi merkittävä osuus, ja siitä olin hieman pettynyt tässä. Hallituskaudella pyrittiin moneen, moneen otteeseen saamaan

22.4.2015

aikaan lyhyt korkotukimalli, ja asuntonministeri epäonnistui siinä surkealla tavalla. Se olisi tuonut tänne Helsinkiinkin huomattavasti varmasti asuntotuotantoa tällä valtuustokaudella. Minä en ainakaan löytänyt – voi olla, että se siellä jossakin piilossa on – mutta siellä oli analysoitu valtion asuntopolitiikkaa, ja tämä osuus oli kokonaisuudessaan unohtunut. Muistetaan, miten 10 vuoden lyhyt korkotuki toimi aika hyvin, niin tämä olisi ollut siellä hyvä mainita. Aikanaan sitten, kun seuraavaa raporttia kirjoitetaan, niin uskotaan, että se sinne selviää ja vähän analysoidaan, mitä se olisi mahdollistanut. Kyllä varmaan meille kaikille on aika selvää, että muut yleishyödylliset – paitsi kaupunki, jos sen yleishyödylliseksi voi lukea, niin kuin varmaan pitää lukea – eivät nykyisen korkotuen ehdoilla pitkää korkotukea ARA-asuntotuotantoa rakenna, vaan sinne pitää löytää malli, joka on heille houkuttelevampaa, jos sitä halutaan tähän maahan ja tähän kaupunkiin. Tässä olisi minun mielestäni sellainen paikka, missä kaupunginkin suunnalta tarvittaisiin tulevaa hallitusohjelmaa ja tulevaa asuntonministeriä lobbaamaan.

Sitten ihan lopetan siihen, vaikka aika loppuu, niin aion sanoa tämän, että Hitas on oikeasti enemmän rikki kuin politiikka. Vaaleissa joku kertoi, että politiikka on rikki, mutta Hitas on huomattavasti enemmän. Onneksi kaupunginhallitus nyt on tehnyt linjauksen siitä, että tätä selvitetään. Maaliskuussa päätettiin, että selvitetään, ja tästä päästään sitten aikanaan tekemään linjauksia tulevassa ohjelmassa.

Valtuutettu Anttila

Arvoisa puheenjohtaja.

Aluksi on pakko reagoida valtuutettu Rauhamäen puheenvuoroon. Toivottavasti, tai uskon, että seuraavaa AM-ohjelmaa valmistellessamme tähän ARA-tuotannon tasoon ja myös siihen, mikä on Hitas-asuntotuotannon merkitys Helsingissä kohtuuhintaisen asunnon hankkimisessa kuitenkin ihmisille. Nämä asiat eivät suinkaan ole meille samansuuntaisia.

Mutta palaan vielä tähän asumisen kalleuteen, josta täällä valtuustossa on aika paljon puhuttu. Helsingissä on minustakin aivan liian kauan uskottu, että markkinat ratkaisevat asuntojen hinnat. Osittain se pitää paikkansa, mutta kokonaan sen varaan ei voi tätä tärkeätä asumisasi-aa alistaa. Meillä on aivan liian pitkälle monopolisoituneet rakentamismarkkinat. Muutamilla kansainvälisillä rakennusliikkeillä on varaa laittaa aina pressut rakentamiskohteiden päälle, kun matalasuhdanne alkaa – tähän on nähty muun muassa Kampissa ja monessa muussakin

22.4.2015

paikassa – ja odottaa parempia aikoja, jolloin voi taas kerätä noin 10–15 %:n voittoja, kuten rakennusalan tilastoista voi lukea.

Helsingillä ja pääkaupunkiseudulla pitäisi olla yhteisiä mahdollisuuksia houkutella useampia rakennusyrittäjiä markkinoille, mieluummin kotimaisia ja hyvän ammattitaidon omaavia. Rakentamisen monopolisoinnin purkamisessa voisi valtiolla ja pääkaupunkiseudun kunnilla olla yhteisiä intressejä.

Mutta jo nyt pitäisi seuraavaa AM-ohjelmaa varten analysoida ja purkaa rakentamisen kustannusrakennetta, mistä kaikista tekijöistä hinta muodostuu. Tästä asiasta Tomi Sevander puhui hyvin ja selkeästi. Tässä AM-ohjelmassa siihen on jonkin verran paneuduttu, muun muassa autopaikkojen kohdalta, mutta lisää tarvitaan, jotta rakennuttajat eivät pääse lisäämään asuntoihin kaikkea sitä, mitä he kuvittelevat, että asukkaat haluavat – muun muassa omia saunoja, tai ettei haluta yhteistiloja ja niin edelleen. Kustannusrakennetta pitää selvittää yhdessä tulevaisuuden asumisen toiveiden kanssa. Rakennusliikkeille ei saa näissä asioissa antaa liian vapaita käsiä. Asunnot rakennetaan pääsääntöisesti sadoiksi vuosiksi eteenpäin, ja kaupungilla ja mahdollisesti tulevilla asukkailla pitää olla tässä asiassa sananvaltaa.

On hyvä, että asuntotuotannossa on kuitenkin päästy menneiden vuosien kuopasta ylös, vaikka taso ei kaikilta osin ole tyydyttävä. On hyvä, että ihmiset perheineen palaavat taas kaupunkeihin. Se on ekologista ja elvyttävää. On hyvä, että erityisryhmien asumisen tarpeita on kyetty toteuttamaan. Mutta sitten kaupungin vuokra-asuntojonossa on alle 35-vuotiaita nuoria yli 27 000. Tämä on asia, joka on korjattava pysyvästi. Muuten kokonaisuudessaan AM-ohjelma tilastoineen antaa hyvän käsityksen asumisen nykytilanteesta, vaikka varsinaiset syvälliset analyysit joidenkin asioiden kohdalta vielä puuttuvatkin.

Kiitos.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Sen verran Maijalle, että Valtion teknillinen tutkimuslaitos on selvittänyt, että asuntojen hinnassa on jo veroja ja vakuutusmaksuja 45 % ? .

22.4.2015

Valtuutettu Stranius

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Täällä on käytetty todella hyviä puheenvuoroja. Muttilaisen ponsi tyhjänä olevien tilojen hyödyntämisestä on todella hyvä. Kannatan sitä lämpimästi. Jessica Karhun ponsi asuintalojen omasta pientuotannosta on myös todella hyvä. Kannatan sitäkin. Sirpa Asko-Seljavaaran ponsi siitä, että rakennetaan lisää palvelu- ja yhteisöllistä asumista vanhenevalle väestölle, on myös hyvä. Kannatan. Koivulaakson ponsi siitä, että pyritään rakennuttamaan yhtä monta asuntoa tavoitetta enemmän kuin mitä suunnitelmista on mahdollisesti jääty jälkeen, on myös hyvä. Sitäkin kannatan.

Kannatan myös Petra Malinin loistavia ponsia siitä, miten ARA-tuotannossa voitaisiin huomioida erityisesti yksinasuvien tarve edulliselle vuokra-asumiselle ja miten luodaan valmiudet nykyistä suuremmalle nuoriso- ja opiskelija-asuntojen tuotannolle. Tuomas Rantasen ponnet tietysti – kuten aina – ovat todella hyviä. Niitäkin minä kannatan lämpimästi. Yrjö Hakasen ponsi siitä, miten lisättäisiin ARA-vuokra-asuntotuotantoa merkittävästi, on hyvä. Kannatetaan, samoin kuin Anttilan ponsia siitä, miten taataan ARA-vuokra-asuntojen rakentamista. Kannatetaan sitäkin kovasti.

Kyse ei ole kuitenkaan pelkästään asuntojen määrästä vaan siitä tietysti, miten taataan lisää niitä kohtuuhintaisia kämppejä. Kohtuuhintaisia asuntoja voidaan minun mielestäni lisätä esimerkiksi 6 eri keinolla. Numero 1 on se, että me lisäämme vuokra-asuntoja ja asumisoikeusasuntoja. Numero 2 on: lisätään pienten ja kohtuuhintaisten asuntojen rakentamista. Numero 3 on se, että me edistämme sitä, että saataisiin valtiolta asuntotuotantoon soveltuvaa maata, ja tietysti sitten yleiskaaavan kautta me voimme ottaa käyttöön kaupunkibulevardit ja edistää täydennysrakentamista sen sijaan, että mentäisiin luonto- ja viheralueille.

Numero 4 on se, että me uudistamme ARA-tukimuotoa esimerkiksi sillä tavalla, että luovutusrajoituksia lisättäisiin. Numero 5 on se, että me puramme turhaa sääntelyä, esimerkiksi erotamme autopaikkojen kustannukset asuntojen hinnoista. Numero 6 on se, että me nostamme asumistukea suurissa kaupungeissa, täällä Helsingissä sille tasolle, että toimeentulotukea ei tarvitse käyttää asumismenoihin.

Lopuksi vielä energiatehokkuustavoitteista. Tämän seurantaraportin mukaan vuonna 2014 myönnettyistä rakennusluvista A-luokan saavutti

22.4.2015

Helsingissä 7 asuntohanketta. Tämä on minun mielestäni todella vähän. Pitäisi saada energiatehokkuustavoitteissa paljon nykyistä kunnianhimoisempaa tulosta.

Kiitos paljon.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Stranius varmaankin viittasi tässä esimerkiksi Östersundomiin ja Vartiosaareen, mutta kyllä me tarvitsemme myös nämä uudet alueet. Tarvitsemme ehdottomasti kaikki mahdolliset alueet, jota me pystymme tämän 250 000 asukasta täällä toteuttamaan. Pelkkä täydennysrakentaminen ei riitä. Kuten todettiin, niin bulevardit ovat kyllä vielä hyvin pitkän ? päässä. Ja vaikka nekin olisivat mukana, niin siitä huolimatta me tarvitsemme myös näitä uusia asuinalueita. Sen on myös valtioneuvosto aikoinaan jo myöntänyt, että näin on, koska se on tuon Östersundomin antanut Helsingille nimenomaan asuntorakentamista varten.

Valtuutettu Mäkimattila

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Asukasrakenteesta: Kun kaupunkimme kasvaa, myös erityisryhmien määrä kasvaa. Se on huomioitava nykyistä paremmin tulevassa rakennustuotannossa. AM-seurantaraportissa todetaan, että tavoitteista jäätiiin valtion tukeman ja kaupungin oman tuotannon osalta. Kaikkein eniten jäätiiin jälkeen erityisryhmien osalta. Heille suunnitellusta asuntotuotannosta toteutui viime vuonna suunnitellusta vain 28 %. Erityisryhmiin katsotaan kuuluvaksi paitsi pitkäaikaisasunnottomat, myös laitoksessa vielä asuvat ja kotoaan poismuuttoa odottavat nuoret kehitysvammaiset. Nämä ovat olemassa olevia helsinkiläisiä asunnottomia. Heille pitää rakentaa asuntoja kiireesti, sillä mikäli Helsinki jatkaa kasvuaan, asunnottomien helsinkiläisten erityisryhmien jono kasvaa. Olemme myös liemessä sitten, kun YK:n vammaisten oikeudet vihdoon ratifioidaan.

Olen kysellyt ja pohtinut syitä, miksi tavoitteista jäädään vuodesta toiseen. Miksi sen annetaan tapahtua? Yleensä ongelma on viestinnässä, lähinnä tiedon siirrossa alhaalta ylöspäin, eli tarpeen tunnistaneiden tiedon siirtymisestä viranomaisille ja poliittisille vaikuttajille. Voiko syynä

22.4.2015

olla välinpitämättömyys heikompiosaisista ja veronmaksukyvyttömistä helsinkiläisistä? Toivottavasti ei. Onko ongelma asianomaisten virastojen paneutumisessa saatavana olevaan tietoon? Sote-virastossa ASU-hankkeen kerrottiin hiljan etenevän suunnitelman mukaisesti, ennen kuin tästä huomautin ja asia oikaistiin faktojen perusteella. Helsingin sotekin on tältä osin rikki ja sille on tehtävä kaiketi korjausliike.

Mutta ongelmana ovat myös ennakkoluulon synnyttämät hidasteet. Erityisryhmiä ei haluta naapureiksi. Tähän olen ehdottanut apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäelle ratkaisuksi, että varataan ja kaavoitetaan riittävästi, suorastaan ylikaavoitetaan tontteja ripotellen niitä tasaisesti eri kaupunginosiin. On toivottavaa, että jossakin päin Helsinkiä sitten tärppää ja löytyy avarakatseisia ja laajasydämissiä naapurustoja erityisryhmillemme.

Tiedän, että puhun tästä asiasta hyvin usein, mutta valitettavasti toisto lienee tarpeellista. Välinpitämättömyys on muutettava vastuunkannoksi. Kannatan Maija Anttilan ensimmäistä pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Rantanen

Puheenjohtaja. Valtuustotoverit.

Suoraan näihin viimeksi esittämättä jääneisiin ponsiin ilman alkupölinöitä, niin ehkä ehtii. Esitän siis toisena pontena:

Valtuusto edellyttää, että kaupunki selvittää, voiko kohtuuhintaisten omistusasuntojen tekemistä vauhdittaa tarjoamalla vuokrataloaltaisten alueiden tontteja rakennuttajille erityisen edulliseen hintaan ja/tai kytkemällä niiden rakennuttamista haluttujen alueiden tonttien tarjouskilpailuihin.

Pitää avata vähän, eli kun täällä puhuttiin, että näille vapaarahoitteis ? kytkettäisiin Arava-vuokratuotantoon, niin siinä on tiettyjä ongelmia, kun sen seurauksena voi olla nimenomaan sellaisia Arava-vuokra-asuntoja, jotka eivät ole edullisia, tai sitten ylipäänsä voi olla, että rakennuttajat kun eivät itse välttämättä ole vuokra-asuntojen välittäjiä, niin tämä kytkentä on vaikeampi. Mutta jos me haluamme huokeita omistusasuntoja, me voisimme tehdä sen nimenomaan juuri niin, että vuokrataloaltaisille alueille, joille ei voi rakentaa lisää ARA-vuokraa, niin sinne ikään kuin kannustetaan näitä yhtiöitä, rakennuttajia tekemään niitä asuntoja

22.4.2015

juuri sillä kyttykaupalla. Sitten ne saavat sen oikeasti tuottavan kohteeseen jostakin muualta, kun ne sitoutuvat samalla tuohon.

Sitten minun kolmas ponteni kuuluu:

Valtuusto edellyttää, että kaupunkisuunnitteluvirasto, kiinteistövirasto ja asuntotuotantotoimisto valmistelevat yhdessä konkreettisen toimintaohjelman siitä, miten kaupungin ARA-vuokra-asuntoja voidaan myös käytännössä toteuttaa kaupungin tavoitteiden mukaan.

Tämä on minun mielestäni oikeastaan se, mitä meidän pitää vaatia, koska kaupungin oma tuotanto on jäänyt jälkeensä. Se ei ole yhdenkään varsinainen syy näistä kolmesta vaan niiden yhteispelin ongelma. Nyt saadaan paljon tontteja, joita vaan ei voi toteuttaa. ATT tietää, miksi ei, mutta kaavoittaja ei välttämättä ota sitä kaavataloutta huomioon. Tontinluovutuksissa lopulta ratkaistaan, mitä minnekin voidaan antaa. Ykessä tuumin nämä voivat ratkaista niitä ongelmia, joita nyt ei ratkaista.

Sitten ponsi numero 4:

Valtuusto edellyttää, että kaupunki selvittää mahdollisuudet alentaa Arava-vuokra-asuntojen tuottamisen kynnystä eri hallintamuotoja yhdistävien sekatalojen avulla siten, että myymällä joitakin talon asuntoja, esimerkiksi usein uusilla alueilla kaavoissa edellytettäviä kattohuoneistoja, voidaan vuokra-asuntojen loppuvuokraa vivuta ARA-vaatimusten mukaiseksi.

Tämä on todellinen ongelma itse asiassa. Meiltä jää uusilta alueilta tekemättä tätä ARA-vuokraa siksi, että niitä ei pystytäkään tekemään siihen hintaan, että loppuvuokra kelpaisi ARAlle. Ja siksi, kun ne kaavat ovat vaativia. Ne ovat vaativia siksi, koska ne alueet halutaan laadukkaiksi. Jos me pystymme sieltä ne kalleimmat osat irrottamaan ja myymään pois, niin silloin se loppu yhtiön jää ? vuokra per asukas on sellainen, että se menisi ARAsta läpi. Sekatalojen tekeminen on nykyään säädösten mukaan mahdollista. Sitä vain ei ole kaupungin ohjelmistossa enää pitkiin aikoihin toteutettu. Minä haluaisin, että uudessa AM-ohjelmassa tämä asia selvitetään. Niitä on muitakin sekatalomahdollisuuksia, mutta niitä minä nyt en tässä olet tuonut esiin tilanpuutteen takia.

Sitten vielä ponsi 5:

Valtuusto edellyttää, että kaupunki selvittää, voisiko ikäntyneiden kotona asumista tukea tuottamalla sellaisia yhtei-

22.4.2015

söasumiseen perustuvia Arava-vuokrataloja, joissa kotihoidon palveluja voidaan hoitaa keskitetympin ja samalla laadukkaammin.

Tämä on sukua Asko-Seljavaaran ponnen kanssa, mutta minä puhun nimenomaan Arava-tuotannon kytkemisestä tähän, jolloin tämä on pikkuisen eri. Minä kyllä kannatan Sirpa Asko-Seljavaarankin tekemää esitystä. Yhdessä nämä ponnet minun mielestäni viestivät juuri sen, mitä meidän pitäisi AM-ohjelmassa tutkia. Ikääntyneiden asumiseen liittyy – siis tämänmuotoiseen asumiseen – myös muu asuntopolitiikka, koska jos ikääntyneet, jotka asuvat isoissa asunnoissa yksin ja kärsivät siitä yksinäisyydestä, muuttavat näihin yhteisöpohjaisiin asumismuotoihin, niin heiltä vapautuu sitten sekä vuokra- että omistusasuntoja taas perheille ja muille asunnontarvitsijoille. Kysymys ei ole pelkästään ikääntyneiden asiasta vaan koko asuntopolitiikasta.

Huh, ehdinpäs ennen 4:ää minuuttia. Kiitoksia.

Valtuutettu Skoglund

Arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Täällä kyseltiin, kuinka kauan valtuutettu Rantanen on ollut kehissä. Hän on ollut kehissä juuri niin kauan tehdäkseen tällaiset tarkkaan mietityt, kohdistetut ponnet. Kannatan niitä kaikkia lämpimästi. Sen lisäksi haluaisin vielä tässä murheellisten laulujen ja yksinäisen pärjäämisen eetoksen maassa, jossa on ikuinen ihmisen ikävä toisen luo, ja erityisesti vanhusten yksinäisyys tuottaa paljon kuluja ja ongelmia, erityisen lämpimästi suhtautua näihin yhteisöasumista lisääviin ja ryhmärakentamista kannustaviin ratkaisuihin. Yhteiskunta, joka ei poista kenenkään yksinäisyyttä, voi kuitenkin luoda edellytyksiä myös sosiaalisesti tyydyttävälle elämälle näillä toimillansa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Alanko-Kahiluoto

? . Haluaisin kannattaa valtuutettu Rantasen hyviä ponsia.

Tulin tänne eteen puhumaan aiheesta, josta, kun olen tämän keskustelun kuunnellut alusta loppuun, mielestäni ei ole puhuttu. Nimittäin näistä suurista joukkoliikennehankkeista, joita Helsinkiin pitäisi toteuttaa, jotta me pystyisimme rakentamaan ne uudet asunnot, joita Helsinki tar-

22.4.2015

vitsee. Me tiedämme, että Helsingissä, kun puhutaan tästä täydennysrakentamisesta, niin se edellyttää myös sitä, että meillä on täällä toimiva joukkoliikenne. Jotta me saamme meidän poikittais- ja joukkoliikenteemme toimimaan optimaalisella tavalla, niin meidän pitää toteuttaa nämä isot joukkoliikennehankkeet, Raide-Jokeri ja Pisara.

Helsingin yksin näitä ei pysty toteuttamaan riittävän nopeassa aikataulussa, jotta me saisimme riittävästi kohtuuhintaista asumista toteutettua. Sen vuoksi on hirveän tärkeää se, että ne puolueet, jotka nyt keväällä osallistuvat hallitusneuvotteluihin, muistavat sitten sen, että kannattaisi sopia siitä, että nämä tärkeät, kalliit joukkoliikennehankkeet tänne pääkaupunkiseudulle toteutetaan mahdollisimman pikaisessa aikataulussa ja siten, että lupauksista ja sopimuksista ei sitten enää luisteta vaan ne tosiaan toteutetaan.

Helsingissä jonottaa kaupungin vuokra-asuntoa 27 000 helsinkiläistä. Asumisen kalleus on kaikkein suurin köyhyyttä aiheuttava syy Helsingissä työttömyyden jälkeen. Tästä asuntopolitiikasta on tullut kivi meidän talouspolitiikkamme kengässä. Ihmisillä ei ole varaa asua Helsingissä, jos palkka on kovin pieni. Tämä tilanne haittaa jo meidän talouselämäämme ja yritysten toimintaa ja tekee elämästä ihmisille vaikeaa.

Täällä tuli esille se, että asumistuki ei riitä elämiseen, ja se tosiaan on niin, että meidän toimimaton asuntopolitiikkamme maksetaan sosiaalitoimen kukkarosta. Eli kun Kelan yleinen asumistuki on jäänyt jälkeen asumisen hinnan noususta, niin ihmiset joutuvat täydentämään asumistukea toimeentulotuen asumislisällä, mikä aiheuttaa toimeentulotuki-riippuvuutta, mikä syventää ja pitkittää köyhyyttä. Tilanne on hirveän ongelmallinen. THL on itse asiassa suositellut, että Kelan asumistukea kannattaisi nostaa niissä isoissa kaupungeissa, joissa se on jäänyt jälkeen. Tällä hetkellä Suomessa on se tilanne, että ne ihmiset, jotka asuvat haja-asutusalueella, saavat suhteessa parempaa Kelan asumistukea kuin ne ihmiset, jotka asuvat suurissa kaupungeissa. Etenkin yksin Helsingissä asuvat ihmiset saavat Suomessa kaikkein pienintä asumistukea. He ovat kaikkein huonoimmassa asemassa. Tällainen kuntakohtaisen eron salliminen Kelan asumistuessa olisi ihan perusteltua, vaikka jotkut pelkäävätkin sitä, että asumistuen nostaminen siirtyy vuokriin. Tällä hetkellä se, että asumistuki on riittämätön, aiheuttaa köyhyyttä, ja se maksetaan tosiasiasa sosiaalitoimen kukkarosta.

Nyt, kun toimeentulotuen perusosa siirretään Kelan maksettavaksi, se vähän parantaa tilannetta. Kelan asumistuessa otetaan tämänhetkistä paremmin huomioon se, mitkä asumisen kustannukset todellisuudessa ovat. Mutta minä olen sitä mieltä, että meillä kannattaisi Suomessa siir-

22.4.2015

tää myös nämä asumiskustannukset kokonaan Kelan maksettaviksi, vaikka se onkin iso periaatteellinen kysymys.

Valtuutettu Koskinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Olisin Alanko-Kahiluodolle todennut, että se Helsingin kaupungin vuokra-asuntojono on lyhentynyt. Se ei ole 27 000:ta vaan se on vain 24 000.

Valtuutettu Kantola

Kiitos.

Kuuntelin ihan ilolla apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäen alustavaa puheenvuoroa tässä asiassa, koska hän toi esille sen, että tätä muutosta tai tätä uutta AM:ää on hyvä nyt miettiä sitten mahdollisesti niin, että se joko tämän valtuustokauden aikana hyväksytään tai seuraavan. Eli tehdään vähän harkitummin tätä jatkotyöskentelyä kuin miten nyt tässä on edetty. Näin ainakin tulkitsin.

Minä haluaisin ottaa tässä esille sellaisia asioita, mitä en ole nyt aina-kaan huomannut, että olisi otettu esille. Kyse on näistä vuoden -12 valtuuston hyväksymistä tavoitteista siinä ohjelmassa. Siinä puhutaan, että tavoitteena on täydennysrakentaminen erityisesti tuonne sisäänajoväylien varrelle. Sitten on tämä tehokas maankäyttö, jolla turvataan luonto- ja lähivirkistysalueet, ja sitten edistetään julkista liikennettä, pyöräilyä ja kevyttä liikennettä.

Nyt, kun siinä ohjelmassahan sanotaan, että Helsingistä halutaan tällainen vetovoimainen kaupunki, niin siinä pitäisi nähdä myös tämä muu iso kuva tästä Helsingistä. Se ei ole pelkästään nämä asunnot, vaan meidän asuinympäristömme pitää olla houkutteleva, eli turvallinen ja tarjota monipuolisia harrastemahdollisuuksia. Turvallisuudella minä tarkoitan sitä, että hätä- ja pelastustoimet onnistuvat vuorokaudenajasta riippumatta ja kaupunkilaisen on mahdollista harrastaa ? olla erilaiset harrastemahdollisuudet asuinalueella. Tähän liittyen olen tehnyt tällaisen ponnin. Vieläkö ehtii lukea sen?

Hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että seuraavaa AM-ohjelmaa valmisteltaessa tai hyväksytessä turvataan vuonna 2012 hyväksytyn Kotikaupunkina

22.4.2015

Helsinki -ohjelman mukainen lisärakentaminen niin, että luonto- ja virkistysalueet etenkin kantakaupungin alueella säilytetään, hätä- ja pelastustoimien onnistuminen turvataan ja asukkaille tarjotaan jatkossakin monipuoliset liikunta- ja harrastemahdollisuudet.

Kiitos.

Ledamoten Månsson

Ordförande.

Kiitos raportista. Kiitos keskustelusta. Tässä on esitetty monta hyvää pontta. Kaikkea hyvää toivotan. Minäkin toivon sitä ja voin kannattaa näitä ponsia. Koska nyt eräs puhuja sanoi, että kannattaa kaikkia paitsi Asko-Seljavaaran, niin minä sanon, että kannatan vähän kaikkia ja erityisesti Asko-Seljavaarankin pontta.

Muistutan kuitenkin meitä kaikkia siitä, että meillä on yleiskaava tulossa jo seuraavassa kokouksessa lähetekeskusteluun, sen jälkeen syksyllä päätökseen. Silloinhan päätökset tehdään. Nyt voi toivoa, ja näin tietysti myös pitää tehdä. Esimerkiksi olisin voinut tässä puhua Malmin lentokentän puolesta, sen puolesta, että sinne ei asuntoja rakenneta, tai että itse asiassa kenttäalue kavennetaan. Säästetään toinen kiitorata, ja mahtuu sekä vähän kavennettu kenttä, viheralueita että asuntoja laidalle. Mutta enpäs nyt puhu siitä, koska siihen palataan myös yleiskaavakeskustelussa.

Kiitoksia.

(Puheenjohtajan välikysymys.)

Minä en ole ehtinyt ihan niellä kaikkea. Siinä on niin paljon. En ota kantaa siihen.

Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki

Hyvä valtuuston puheenjohtaja. Arvoisat valtuutetut.

Kiitos paljon tästä monipuolisesta ja hyvästä keskustelusta, jota minä ja myös muut valmistelijat olemme huolella kuunnelleet. Vielä muutama huomio: Helsingin asuntopolitiikalla ja sen onnistumisella on iso valtakunnallinen merkitys. Se, onnistummeko me rakentamaan riittävästi,

22.4.2015

vaikuttaa siihen, millä tavalla työmarkkinat tässä kaupungissa ja tällä seudulla toimivat. Se vaikuttaa palvelualojen kykyyn työllistää, kehittyä ja olla mukana tekemässä meidän taloudellista toimeliaisuuttamme. Se vaikuttaa ihmisten hyvinvointiin ja toimeentuloon.

Muun muassa valtuutetut Pakarinen ja Alanko-Kahiluoto ottivat kantaa tähän valtakunnalliseen näkökulmaan, siihen, että Helsingin asunto-markkinoilla on todellakin iso merkitys myös koko maan ja tietenkin erityisesti tämän seudun taloudellisen kasvun kannalta. Tämä asia tietenkin kytkeytyy siihen, että nyt, kun seuraavaa hallitusta muodostetaan, niin – kuten monissa puheenvuoroissa täällä todettiin – sekä Helsingillä, valtiolla että maan uudella hallituksella on monia syitä pyrkiä pääsemään hyvään yhteistyöhön ja yhteisymmärrykseen siitä, millä tavalla liikennehankkeiden rahoitus, asumisen normittaminen ja asumisen tukemisen järjestelmät onnistuvat muodostamaan sellaisen kokonaisuuden, että valtio voi osaltaan vaikuttaa siihen, että asuntopolitiikka Helsingissä onnistuisi. Sitten taas, jos asuntopolitiikka Helsingissä onnistuu, niin sillä on merkitystä siinä, että kun seuraava hallitus epäilemättä tavoittelee parempaa työllisyyttä ja kasvua, niin meillä on Helsingissä oma mahdollisuutemme vaikuttaa tähän ja luoda sille paremmalle työllisyyskehitykselle edellytyksiä. Sen takia totta kai omasta puolestani myös toivon ja tulen työskentelemään sen eteen, että Helsingin seutu ja Helsinki pääsisivät hyvään keskusteluun ja yhteisymmärrykseen siitä, että joukkoliikennehankkeemme muun muassa olisivat tärkeässä roolissa myös seuraavan hallituksen asialistalla.

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Täällä on aika paljon, useissa puheenvuoroissa otettu kantaa rakentamisen kustannuksiin ja kustannusrakenteeseen. Siitä kaksi huomiota: Toinen on se, että tässä ohjelmassahan on tavoiteltu sitä, että Helsinki omalta osaltaan pyrki edistämään kilpailua rakennusmarkkinoilla. Sen eteen on tehty töitä. Vaikuttaa siltä – osittain ehkä suhdannesyistä, sen tähden, että muualla maassa rakentaminen on hyvinkin hiljaista, hiipunut viime vuosina – että monet maakunnalliset toimijat ovat aikaisempaa paljon kiinnostuneempia Helsingistä ja ovat tulossa tänne markkinoille. Tämä on meille myönteinen asia, koska se varmasti tulee tulevana vuosina tarkoittamaan sitä, että kun on enemmän toimijoita, niin hankalissa suhdannetilanteissa kaikki rakennuttajat eivät pysäytä omaa tuotantoaan samalla tavalla, vaan sitten kun on pienempiä toimijoita, niin ne ehkä etenevät silloinkin kun edellytykset eivät kaikkien mielestä ole niin hyvät.

Toisena kustannustekijänä nostan esiin pysäköintikysymykset. Ne ovat yksittäisistä kustannustekijöistä se kaikkein isoin. Tämän vuoden aika-

22.4.2015

na on edelleen tarkoitus tarkastella sekä parkkinormia että siihen liittyviä joustoja, muun muassa sitä, mikä täällä tuli esiin, että meidän kannattaa kohdella asemanseutuja eri tavalla kuin joitakin muita kohtia kaupungissa.

Mutta koska olen ylittänyt aikani, niin sanon tässä vaiheessa kiitos paljon tästä keskustelusta. Keskustelu jatkuu yleiskaavan lähetekeskustelun myötä.

Valtuutettu Hursti

Kiitos, puheenjohtaja.

Täällä on kannatettu kaikkia muita ponsia, paitsi ei vielä Kantolan Helenaa. Täällä on ollut äärettömän hyviä niitä Danilla ja valtuutettu Hakasella ym. Eli kaikkia ponsia kannatan, ja nyt, kun Helena Kantolakin vähän muutti tuota Ahjoon laitettua pontta – eli sieltä tuli pois tuo etenkin-sana – eli "hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että seuraavaa AM-ohjelmaa valmisteltaessa turvataan vuonna 2012 hyväksytyn Kotikaupunki Helsinki -ohjelman mukainen lisärakentaminen niin, että luonto- ja virkistysalueet kantakaupungin alueella säilytetään, hätä- ja pelastustoimen onnistuminen turvataan ja asukkaille tarjotaan jatkossakin monipuoliset liikunta- ja harrastemahdollisuudet". Näin se kuului nyt uudelleen laitettuna. Kannatan siis kaikkia.

Valtuutettu Kantola

Kiitos.

Muutin – jos vielä kertaalleen tuosta alkuosan luen:

Hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että yleiskaavan jatkovalmistelussa turvataan vuonna -12 hyväksytyn Kotikaupunkina Helsinki -ohjelman mukainen lisärakentaminen ja niin edespäin.

Näin olen sen muuttanut. Tästä puhuimme äsken René Hurstin kanssa. René kannattaa sitä, niinhän?

Välihuuto!

Kiitos.

22.4.2015

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Hyväksyessään AM-ohjelmaraportin valtuusto edellyttää, että selvitetään mahdollisuudet...

Oliko tämä nyt se muotoilu?

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

No niin.

115 §

Esityslistan asia nro 8

KRUUNUNHAAN TONTTIEN 11/6, 14/6, 14/12, 15/4, 16/9, 19/2, 21/1, 22/6 JA 23/10 ASEMA-
KAAVAN MUUTTAMINEN (NRO 12266, KRUUNUNHAAN ARVOKKAAT PORRASHUONEET)

Valtuutettu Rautava

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä oikein herkistyy, kun tätä asiaa käsitellään. Tämä on ollut täällä vuosikausia meillä käsittelyssä. Samalla, kun tämä päätös näiden hissien rakentamisesta noihin vanhoihin taloihin on viivästynyt, se on tarkoittanut useille kymmenille tai jopa sadoille varsinkin vanhemmille ja perheellisille ihmisille ongelmia asumisensa kanssa. Nyt on hyvä, että tämä kaava on tuotu tänne takaisin käytännössä niin, että tämä hissien rakentaminen tuonne Krunikkaankin on mahdollista. Toivottavasti päästään myös nopeasti toteuttamaan.

Ledamoten Oker-Blom

Puheenjohtaja.

Tämä on tosiaan pitkä tarina ja on sekä kaupunginhallituksessa että -
valtuustossa käsitelty useaan otteeseen, ja nyt sitten myös oikeudessa.

22.4.2015

Sinänsä tähän on aika vähän lisättävää, kun se on näin korkealla tasolla jo käytännössä ratkaistu. Sen verran haluaisin sanoa, että tämä liittyy siihen, miten asuntokantamme toimii vanhenevalle väestölle ja muille, joilla on liikuntarajoitteita. Kyllä mielipiteeni on se, että kuitenkin ei voida lähteä siitä, että jokainen asunto on mahdollista käyttää, vaikka istuisi rullatuolissa tai liikkuisi rollaattorilla, tai että se omistusoikeus tarkoittaisi käytännössä sitä, että itse ei tarvitse ottaa vastuuta siitä, voiko siellä asua ikänsä loppuun asti. Sen verran vähän on näitä kauniita porraskäytäviä, kauniita rakennuksia ylipäänsä Helsingissä, että kyllä sekin on tärkeä periaate – joka tosin nyt tässä onkin huomioitu kohtalaisen pitkälle.

Mutta minusta tämä on keskustelu, jota hyvin voidaan jatkaa nyt, kun kaavoitusta esimerkiksi ensi kokouksessa mietitään laajemmin. Kysymys on siitä, että kohtuullinen tarjonta esteettömiä asuntoja ja asuntoja ikääntyvälle väestölle on tietenkin itsestäänselvyys, mutta se ei voi tarkoittaa sitä, että kaikkialla nujerrutaan sen vaatimuksen alla, eikä varsinkaan silloin, kun kysymys on kustannuksista, jotka sitten veronmaksajat maksavat. Tässä tapauksessa nyt tietenkin on pitkälti kysymys omista rahoista näissä taloyhtiöissä. Olkoon näin.

Valtuutettu Rautava (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Oker-Blomille tähän kyllä kommenttina, että se on mielestäni niiden asukkaiden eli osakkeenomistajien oma asia, mitä he siellä tekevät. Tiedän sen kuitenkin käytännössä, että kun siellä on niitä arvokkaita porraskäytäviä, he etsivät niihin ratkaisut, jotka sopivat niihin, eivätkä pilaa sitä porraskäytävää. En ihan nyt ymmärtänyt, mikä oli juju tuossa Oker-Blomin puheenvuorossa, mutta näin.

Valtuutettu Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tähän varmaan kukaan ei halua palata enää. Asiaa on käsitelty hyvin pitkään. Mutta halusin ottaa puheenvuoron tukekseni Jan Oker-Blomin hyvää puheenvuoroa, joka minusta oli hyvin asiallinen. Emmehän me tällaisella päätöksellä tule ratkaisemaan liikuntaongelmia, jossa puhutaan ihan muutamista porraskäytävistä, mutta sitten taas toisella puolella on se, että me olisimme voineet kyllä tuhota tällaiset ihan muuttamat harvinaiset, Helsingin ja koko Suomen vanhimmat kulttuurihisto-

22.4.2015

riallisesti arvokkaat rappukäytävät ja talojen sisätilat. Kyllä on muitakin arvoja, joita pitää tarkastella, kuin pelkästään nämä, mitä kaupunginhallitus silloin linjasi vähän erikoisesti, että onko teknisesti mahdollista. Tuskinpa mitään hissejä rakennetaan, jotka eivät ole teknisesti mahdollisia rakentaa. Oikeuskin päätyi sitten eri ratkaisuun. Kyllä Helsingin pitää pitää huolta myös kulttuurihistoriallisesti arvokkaista jäänteistä tässä kaupungissa, kun tiedetään, ettei sillä kaikkia kulkuongelmia kuitenkaan tulla ratkaisemaan.

Kiitos.

Apulaiskaupunginjohtaja Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Ihan lyhyesti tästä asiasta, Kruununhaan arvokkaista porrashuoneista ja hisseistä, joista todellakin meillä on takana hyvin monipolvinen ja pitkä päätöksenteon ketju, jota sitten on oikeudessakin koeteltu ja oikeudessa Helsingille rajoja asetettu.

Uskon itse, että tämä kaava tässä vaiheessa on onnistunut ja hyvä. Tässä pyritään yhteen sovittamaan mahdollisimman hyvällä tavalla nyt niitä tavoitteita ja arvoja, jotka ovat tässä keskustelussakin nousseet esiin. Tämä on suojelukaava ja tällä on tarkoitus säilyttää nämä arvokkaat porrashuoneet. Kruununhaassa on sellaisia porrashuoneita, jotka ovat aivan poikkeuksellisen hienoja taiteellisesti ja historiallisesti katsottuna. Toisaalta tässä on haluttu myös löytää ja mahdollistaa niitä ratkaisuja, että myös näissä rakennuksissa saavutettavuus paranee ja hissejä voidaan rakentaa. Nämä ratkaisut katsotaan yksi kerrallaan. Tässä on erikseen otettu mahdollisuudet rakentaa hissejä myös porrashuoneiden ulkopuolelle. Toivottavasti nyt tämän kaavan hyväksymisen jälkeen todellakin tarvittavat hankkeet Kruununhaassa lähtevät liikkeelle ja myös nämä erittäin arvokkaat ympäristöt säilyvät.

Valtuutettu Muttilainen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Tämä käsittely joskus melkein veti minut kunnallispolitiikasta kokonaan pois, että lähdenkö ehdolle vai en, koska on tullut seurattua tätä hyvinkin huumorilla. Olisin esittänyt kysymyksen Sinnemäelle: Paljonkohan tämä käsittely on tullut maksamaan kaupungille? Koska tämä ei tosiaan ollut mikään kauhean hidas proggis.

22.4.2015

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO
HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

Mari Puoskari
puheenjohtaja
ordförande

Tiina Teppo
johtava asiantuntija
ledande sakkunnig

Pöytäkirja tarkastettu ja hyväksytty:
Protokollet justerat och godkänt:

Paavo Arhinmäki
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot

Terhi Koulumies
kaupunginvaltuutettu
stadsfullmäktigeledamot